

NIEUWS

Vooruitblik op winterserietocht vanuit Sint-Oedenrode (17-11-2013)

Jack Bertrums' nieuwe uitdaging: 6 uren prestatietocht in Tilburg

Eerste aflevering van tweede (nogal gewijzigde) deel van Pieterpad

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

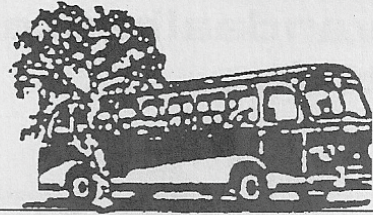
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

Op een prachtige herfstdag genoten velen van onze eerste winterserietocht van dit seizoen vanuit Helvoirt, waarvan de route o.a. door de Loonse en Drunense Duinen ging.

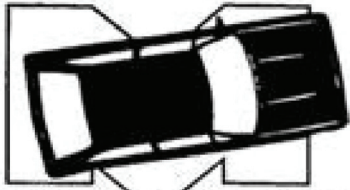
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

VACATUREBANK

Voor het goed kunnen organiseren van onze activiteiten zijn veel vrijwillige handen nodig. Momenteel zijn wij op zoek naar mensen voor de onderstaande functies:

Voorlopers dagtochten op zondagmorgen (vooral wandelaars met een snelle tred)

Verzorgers dagtochten op zondag

Verzorgers en tijdwaarnemers lange afstands- en prestatietochten

Chaufeurs en verzorgers Kempenlandtocht / Kempische Wandeldagen

Hebt u belangstelling, informeer dan gerust bij onze medewerkers of bel eens met:

Paul Kanters (06-16885375)
Pierre Emans (06-34161600)
Henk Plasman (06-10980674)
Hans Janssen (040-2260704)

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgevaardigde)

Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-Effting, Rinda Scheltens (redactie)

Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)

Noud Wijn (fotografie)

Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 24 november 2013

Lupinelaan 27, 5691 WC Son

olatnieuws@olat.nl

info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Ad van Asten (coördinatie) - a.asten@olat.nl

Angélique van Deursen (webmaster)

website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven

040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Kon. Drukkerij Em. de Jong BV, Baarle-Nassau

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik dagwandeltocht Sint-Oedenrode <i>Myriam van den Berg</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagwandeltochten	4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT	6
Bij Jooop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	7
Onze jarigen / Ledenadministratie <i>Jet Dreesen</i>	8
Van de bestuursafdeling	9-10
Vooruitblik dagwandeltocht Sint-Oedenrode (vervolg)	10
Herfstdagtocht in de Loonse en Drunense Duinen <i>Ad van Asten</i>	11
De 80 van de Langstraat / Herfsttreurentocht <i>Peter van de Ven</i>	12-13
LPS: Stand/agenda clubkampioenschap <i>Ad van Asten</i>	14-15
De 6-uursprestatie RWV en Hart van Brabant, Tilburg <i>Jack Bertrums</i>	16-17
De Z tot Z: wat een geweldige tocht! <i>Rinda Scheltens</i>	17-18
Berghuttentocht Val Gardena / Val di Fassa <i>Arie de Jong/Jan van de Ven</i>	19-21
Westerwaldsteig (2) <i>Henri Floor</i>	22-24
Alle wegen leiden naar (2) <i>Lies Wesseling</i>	25-27
Wandelen op het Pieterpad, deel 2 (1) <i>Piet Jansens</i>	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK DAGWANDELTOCHT - Sint-Oedenrode

Op **17 november** wandelen we vanuit ons thuisland Sint-Oedenrode, parel in de Meierij. Dat belooft veel! Lees maar gauw en zet de wandelschoenen alvast klaar!

Het is november, het blad is bijna van de bomen. Als het nog niet gevroren heeft, kunnen we nog genieten van mooie paddenstoelen.

We starten op bungalowpark De Kienehoef, aan de rand van Sint-Oedenrode.

Alle afstanden vertrekken in de richting van Schijndelse Heide, let wel: geen heide, maar het landelijk gebied tussen Olland en Schijndel. We laten Olland "links liggen" en vervolgen de route naar natuurgebied De Geelders.

De wandelaars op de route van de 10 km buigen net voor de Geelders af en lopen via een hele mooie route langs de Dommel terug naar Sint-Oedenrode. De andere afstanden volgen de Schijndelse Heide, langs het Duits lijntje. Dit is de voormalige spoorlijn van de Noord-Brabants-Duitse-Maatschappij, de NBDS. De lijn verbond het Duitse Wesel met het Nederlandse Boxtel (via Goch, Gennep, Uden, Veghel en Schijndel). In 2004 reden de laatste goederentreinen op het stukje tussen Boxtel en Veghel. Nu groeien grassen en kruiden tussen de spoorbielzen...

Dichtbij dit Duits lijntje nu dus geen treingeraas meer, maar

de geur van heerlijke koffie, thee, bouillon én een smakelijke boterham: de 1e wagenrust.

Na de inwendige mens versterkt te hebben en de benen wat rust gegund te hebben, vertrekken we weer.

De 15 km buigt af voor een mooie route door de Geelders. Ze komen bij café Het Groene Woud het bos weer uit.

De langere afstanden, 20, 30 en 40 km, lopen over mooie landweggetjes en een stukje bos tussen het waterwingebied en de Geelders. Zij steken de Schijndelsedijk over, de weg tussen Boxtel en Schijndel. Er volgt opnieuw een stukje bos. Dan buigt de 20 km af. De route wordt vervolgd via een prachtig boerenlandpad. Het is er volop genieten van het landelijk gebied met groensingels, sloten en af en toe zicht op de Dommel. We lopen in de richting van de A2 en komen al spoedig bij de 1e caférust bij Het Dommelhoeffe, een recreatieboerderij. Via het erf komen we het café binnen; aan de andere kant van het terrein vertrekken we weer.

De 30 en 40 km maken extra kilometers over het mooie boerenlandschap in de richting van Sint-Michiëlsgestel. Evenals Olland laten we nu Gemonde links liggen en lopen via een boog in de richting van de Dommel. De Wielse Hoeven, landgoed Zegenwerp, stuk voor stuk natuurpareltjes... En dan de Dommel, fraai meandert het riviertje door het landschap. We volgen dit riviertje tot we bijna de A2 bereiken.

(Vervolg op pagina 10)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10:00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Piet van der Zande 040-2263198 p.zande3@upcmail.nl
Mieke van Boxtel 0411-622188 acvan boxtel@home.nl
Truus Kusters 0478-541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
12 nov.	de Beerze	De Parel, 013-5282525 Scheibaan 17, 5062 TM Oisterwijk
26 nov. 2)	Peerke Don- ders	Peerke Donders, 013-4551315 Pater Dondersstraat 14, 5011 XG Til- burg
10 dec.	de Onderdui- kersroute	Eetcafé 't Jagershuis, 0492-331396 Hogeweg 2, 5715 AR Lierop
17 dec.	Kampina	Party Hoeve 't Boerderijtje, 0411-621665 Oisterwijksedreef 12, 5076 NA Haaren
7 jan.	De Oor- sprong	De Vresselse Hut, 0499-461074 Vresselseweg 33, 5491 PA St-Oedenrode
21 jan.	Loonse en Drunense Duinen	Uitspanning De Rustende Jager, 013-5111269 Oude Bossche Baan 11, 5074 RC Biezenmortel

- 1) geen cafépauze
- 2) cafépauze op startplaats

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant

Oud Rooy

Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
12 november	De Beckart
19 november	De Vriendschap
26 november	Oud Rooy
3 december	Den Toel
10 december	De Beckart
17 december	De Vriendschap
24 december	Oud Rooy
31 december	geen wandeling

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande	0413-473375
Peter van de Laar	0413-474759
Betsie van Mil	0413-475454

Doolhofzwam

22e GRENZELOZE TOCHT

Dit jaar voor de 22e keer organiseren OLAT en haar Belgische zusterclub Milieu 2000 uit Lommel weer de GrenzeLoze Tocht. Deze kan in twee richtingen gewandeld worden, waarbij ook nog keuze is uit een kortere en een langere route zodat iedereen zijn eigen afstand kan bepalen. Tussen de Nederlandse en de Belgische startlocatie rijdt bovendien een pendelbusje.

De wandeltocht kan men aanvangen vanuit een der beide startlocaties. In Nederland kunt u starten vanaf camping "De Zwarte Bergen" te Luyksgestel. De afstand tussen de twee startplaatsen is 8 of 16 km. Twee verschillende nieuwe parkeerlocaties verbinden de beide startlocaties. Op beide trajecten is onderweg een rust bij een scoutingcentrum ingericht.

Als herinnering aan de tocht ontvangt u een speciale sticker voor uw wandelboekje.

Datum vrijdag 27 december 2013

Startplaatsen

Nederland: Camping De Zwarte Bergen
Zwarte Bergendreef 1,
5575 XP Luyksgestel
(OV NL: BBA lijn 172)

België: Feestzaal De Moffel
Martinus van Gurplaan 31
3920 Lommel/Werkplaatsen

Afstanden 8 - 16 - 24 en 32 km

Inschrijfgeld €1,20 (met stempel en sticker)

Onderweg kunt u tegen betaling consumpties verkrijgen.

Starttijden

32 km	08.00 - 10.00 uur
24 km	08.00 - 11.00 uur
16 km	08.00 - 12.00 uur
8 km	08.00 - 12.00 uur

Pendeldienst met muntjes à €1,50 per persoon
(muntjes aankopen bij de inschrijving - honden niet toegelaten op de bus)

Om 08.30 uur eerste afdruk in Lommel (naar Luyksgestel)

Om 09.00 uur eerste afdruk in Luyksgestel (naar Lommel)

Vervolgens pendeldiensten (zie schema ter plaatse)

Laatste afdruk in Lommel om 16.30 uur, vanuit Luyksgestel om 17.00 uur (telaatkomers moeten zelf vervoer regelen)

Informatie OLAT:
073-5033322
grens@olat.nl
Milieu 2000:
0032-11541584 (vanuit Nederland)

DAGWANDELTOCHTEN

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers.

Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau geopend vanaf 07.15 uur
inschrijving vanaf 07.30 uur
finish voor 17.00 uur

Afstanden	Starttijden
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:

10 km	€3,00
15 km	€3,50
20 km	€4,00
30 km	€4,50
40 km	€4,50

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden €2,00 op vertoon lidmaatschapskaart

Bondsleden €0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 17 november 2013	Sint-Oedenrode Cambiance De Kienehoef Zwembadweg 37
Vrijdag 27 december 2013 GrenzeLoze Tocht	Luyksgestel Camping De Zwarte Bergen Zwarte Bergendreef 1
Zondag 19 januari 2014	Esch Café-Zaal Ons Café Leunisdijk 28
Zondag 16 februari 2014	De Rips (Gemert-Bakel) Party Centrum D'n Eik Mr. Hertsigstraat 5

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Vacant (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (*Dagtochten*), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Piet van der Zande (*coördinator*), 040-2263198
Mieke van Boxtel, 0411-622188;
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Joop Wesseling (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelguiden

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473
bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Waarnemend Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

**vacature
secretaris**

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

BIJ JOOP AAN TAFEL

OM BLIJVEND TE KUNNEN GENIETEN IN DE NATUUR

De eerste tocht van de winterserie organiseren in het gebied rond de Drunense Duinen, dan weet je dat een goede deelname is gegarandeerd. Toch kwamen wij vooraf een beetje in de problemen. De vraag rees of de tocht wel kon doorgaan zoals hij door onze routebouwers was voorzien. Omdat wij nog onvoldoende zijn ingespeeld op de nieuwe voorschriften die sinds enige tijd bestaan voor het gebruik van het openbaar terrein van natuurbeheer, kregen wij in eerste instantie geen toestemming om het terrein te gebruiken zoals wij dat in gedachten hadden. Gelukkig is op het laatste moment alles in orde gekomen en konden wij onze wandelaars afgelopen zondag de ruimte bieden om met volle teugen te genieten van het unieke natuurgebied dat zich over 2756 ha uitstrekt tussen Udenhout en Waalwijk. Wij beseffen ten volle dat in ons overvolle land elk plekje dat ontspanning kan bieden goed beheerd dient te worden. Dat voor dit alles financiële en andere middelen nodig zijn, is bovendien overduidelijk. Natuurmonumenten en locatie De Guldenberg toonden hier goede gastheren te zijn voor de wandelsport. Het fantastische wandelweer en de aantrekkelijke wandelomgeving bleken echter niet voldoende om het gewenste deelnemersaantal te bereiken.

Steeds meer zullen wij als wandelvereniging te maken krijgen met allerlei voorschriften voor het gebruik van de natuurterreinen. Het zorgvuldig gebruik van onze natuur is vastgelegd in het Natuurzorgsysteem Support for Nature. Deze support bestaat uit twee onderdelen: het inzicht hoe het terrein gebruikt kan worden voor sportevenementen, waaronder natuurlijk grootschalige wandeltochten zoals de onze vallen, en een uitgebreide vraagstelling aan de hand waarvan de beheerder bepaalt of toestemming verantwoord is. Jullie begrijpen dat hieraan door OLAT met plichtsbesef gehoor moet worden gegeven, wat zeker extra inspanning zal vergen van onze vrijwilligers die onze wandeltochten uitzetten.

Ons verenigingsjaar loopt weer op zijn einde, dus tijd om alles weer op een rijtje te zetten. Door het jaar heen hebben wij via het clubblad geprobeerd om de meeste ins en outs voor het voetlicht te brengen, maar dat houdt niet altijd in dat ook alles is benoemd dat onze commissies heeft beziggehouden om de activiteiten in goede banen te leiden. Van onze secretaris zult u binnenkort het verzoek krijgen een en ander op papier te zetten, opdat wij ons kunnen voorbereiden op de jaarvergadering.

Als commissieverantwoordelijken weten jullie ook het best wie zich jaar in jaar uit inspannen om de zaken voor elkaar te krijgen. Daaronder zijn zeker mensen die het verdienen eens speciaal in het zonnetje te worden gezet. Pik die mensen er eens uit en stuur de namen, samen met een motivatie waarom hij of zij in aanmerking komt, naar Piet Knoester, de voorman bij onze Commissie Onderscheidingen.

De komende wandeltocht is in onze eigen omgeving. Ook hier verwachten wij wederom een grote toeloop van wandelaars. In de voorbeschuiving, die als altijd met zorg is samengesteld door Myriam van den Berg, lezen jullie welke plekjes in de Parel van de Meijerij worden aangedaan, dus kom naar Rooi en geniet ervan.

Graag tot dan.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

VRIJWILLIGER VAN DE MAAND

Als wandelleider bij de KBO organiseert Willy Timmermans sinds drie jaar wekelijks wandeltochten. Als vrijwilliger van de maand kreeg Timmermans vier weken lang de beschikking over een Hyundai en legde daarmee duizend kilometer af.

Kilometers maken doet Willy Timmermans bij voorkeur te voet. De aantallen houdt hij exact bij: "Ik heb in mijn leven 66.500 kilometer gewandeld. Alleen al 28 keer de Vierdaagse van Nijmegen, 26 keer de Vierdaagse van Apeldoorn en vijf keer Parijs - Tubize." Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat Willy Timmermans door de KBO gevraagd werd om wandelactiviteiten voor ouderen op touw te zetten. "Vanaf juli 2010 begon ik met het organiseren, elke maand een tocht van 20 kilometer en wekelijks een van 10 kilometer. Er loopt altijd een vaste kern mee, regen of geen regen."

Hoe zet Timmermans die tochten uit? "Ik ken elk paadje, steegje en straatje in de omgeving. Bij de lange trajecten gebruik ik netwerkkaarten van knooppuntenroutes en de GPS. Dan loop ik ze voor, om te controleren of alles goed te doen is. In de winter kies ik vaak voor verharde paden, terwijl we in de zomer juist meer het bos in gaan. We starten altijd op een andere locatie, in één van de dorpen hier in de buurt of bij de lange tochten zelfs tot aan Den Bosch toe. Halverwege houden we stevast een koffiepauze. De deelnemers vinden het geweldig en zeggen dat ze zich steeds fitter gaan voelen." "Het ging hard met de kilometers", zegt Willy, "Maar autorijden, is bijzaak, Ik houd me liever bezig met het tevreden stellen van mensen die bij mij wandelen!"

Uit: Kliknieuws, Veghel

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

NOVEMBER

15-11 Jan Swinkels Someren
 15-11 Bert Adams Veldhoven
 15-11 Joke Donders - Jansen Dongen
 18-11 Johan Hellings Helmond
 18-11 Bertine van Dijk Sint Michielsgestel
 18-11 Lenij van Roosmalen Sint Oedenrode
 18-11 Erik de Jong Eindhoven
 19-11 Jan van Houtum Heeswijk Dinther
 20-11 Rini Groeneveld 's-Hertogenbosch
 20-11 Toos Schoonus Haaren
 21-11 Jo van Heugten Asten
 21-11 Frans-Joseph van den Heuvel Best
 21-11 Ad van der Velden Veghel
 22-11 J. de Bruijne Maarheeze
 22-11 Wil Jacobs Sint Michielsgestel
 22-11 Willy de Haas Helmond
 22-11 Toos der Kinderen-Manders Nuenen
 23-11 Bert de Boer Ommel
 23-11 Karen de Bruijne Maarheeze
 23-11 Hanny Haast - van Daal Helmond
 23-11 Frans de Wit Waalre
 24-11 Othmar Glänzer Eindhoven

25-11 Jannie de Kruijk-de Zeeuw Ameide
 25-11 Jan de Vries Meijel
 26-11 Kees van Iersel Haaren
 26-11 Frans Melis Maarheeze
 26-11 Piet Selten Mill
 27-11 Henk Treur Geldrop
 27-11 Frans van den Oever Sint-Oedenrode
 29-11 Rian Lacet Heesch
 29-11 Kees van der Aa Veldhoven
 29-11 Jan Verhagen Sint Oedenrode
 29-11 Jet Dreesen Eindhoven
 30-11 Henk Aerdt Nuenen

DECEMBER

1-12 Mario van de Kruis Heeze
 1-12 Leny van Berkel-van Acht Sint-Oedenrode
 2-12 Bep van der Velden - Valks Liempde
 2-12 Tineke Verdaat - Duys Veldhoven
 2-12 Henrie Claassen Helmond
 2-12 Inge van Egmond Breda
 2-12 Pieter van de Mortel Deurne
 2-12 Adri Hagens - Stam Geldrop
 3-12 Peter Markus Sint Oedenrode
 3-12 Onne van der Kraan's-Hertogenbosch
 3-12 Isis la Croix Nijmegen
 4-12 Marian Latijnhouwers Sint Oedenrode
 4-12 Jan van Eck Sint Oedenrode

4-12 Hugo Prinsen Valkenswaard
 4-12 Anneke Lieven 's-Hertogenbosch
 5-12 Nel Bruins-de Wit Sint Oedenrode
 5-12 Petra de Rooij Breda
 6-12 Francina van de Laar Son
 6-12 Betsie Geerts Gemonde
 6-12 Thea van de Ven Liempde
 7-12 Sandra de Graaff Rotterdam
 7-12 Coos Zwaard Sint Oedenrode
 9-12 Wil van Coenen 's-Hertogenbosch
 9-12 Harry Timmermans Sint Oedenrode
 9-12 Corry van der Heijden Sint-Oedenrode
 10-12 Christ Vorstenbosch Oisterwijk
 10-12 Theo Martens Liempde
 10-12 Ingrid Balk Veldhoven
 12-12 Henk Wissink Weert
 12-12 Martien Baselmans Sint-Oedenrode
 12-12 Riet van der Linden Beek En Donk
 12-12 José Melis - Schepens Maarheeze
 12-12 Ger Heupink Lieshout
 12-12 Thea van de Ven - Prinsen Sint-Oedenrode
 14-12 Bep van den Elzen - Ermers Volkel
 14-12 Noud Wijn Eindhoven
 15-12 Piet van Bommel Tilburg
 15-12 Jo van den Akker Heesch
 15-12 Jelte van der Zee Vleuten

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen.

Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGINGEN

Dhr. Ber Stijnen,
 Burg. Mertensstraat 7, Heythuysen
Dhr. Mari van de Rijt,
 Charlotte de Bourbonlaan 33C,
 Rotterdam

Mevr. van Doren,

Dilmanshof 28, Someren
Dhr./Mevr. Peter/Henny Haast-v Daal,
 Tamboerijnstraat 52, Helmond
Mevr. Mireille v/d Oetelaar,
 Berkengaard 54, Boxtel
Dhr. Marco van Heel,
 Rendierlaan 16, Helmond

AANMELDINGEN

Mevr. Karin van Scholtes, Venlo

OPZEGGINGEN LIDMAATSCHAP

Dhr. Mike Durnford, Uden
Dhr. Joep Schampers, Helmond
Mevr. Nellie Feijen, Soerendonk
Dhr./Mevr. van Dinteren-Bierlee, Uden
Dhr. A. Radder, Poortugaal

BEDANKT WANDELVRIENDEN

Bij deze wil ik iedereen van de Rooise dinsdagwandelingen bedanken voor de belangstelling, bloemen en kaarten tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis en erna.

Groetjes en hopelijk tot weerziens op de dinsdagwandelingen.

-Diny Verschuijten-

DAK VAN BRABANT WANDELTOCHT

Ondanks het uitstekende wandelweert op de avond dat wij de Dak van Brabant-tocht hadden ingepland, bleef de belangstelling voor deze unieke gelegenheid om onze Brabantse eigen horizon vanuit een ander perspectief te bekijken ver beneden onze verwachting. Er verscheen slechts een alarme-rend aantal van 112 deelnemers aan de start terwijl wij op 300 personen hadden gerekend. Na evaluatie met de Stichting Mountainbike Promotion Nuenen en de Stichting Gulbergen zullen wij ons beraden of er nog mogelijkheden zijn om dit unieke evenement te behouden voor de wandelsport. Misschien is de vermelding in het LWP 2014 een nieuwe stimu-lans.

HERDENKING 70 JAAR BEVRIJDING

In september 2014 herdenken wij dat onze regio werd be-vrijd door de geallieerden. De operatie Market Garden, die op zondag 17 september 1944 begon met de inname van de Corridor tussen Sint-Oedenrode en de Waal bij Nijmegen, was later voor OLAT ook de reden om bij gelegenheid van de 60ste herdenking van onze bevrijding het Airbornepad Mar-ket Garden te verwezenlijken.

Het bestuur van OLAT is de mening toegedaan dat de herin-nering aan onze bevrijding levendig moet blijven en dat de viering van 70 jaar bevrijding het best kan geschieden door het organiseren van een gezamenlijke wandeling op het Air-bornepad Market Garden. Het traject dat wij voor ogen heb-ben ligt tussen het toenmalige hoofdkwartier van de gealli-eerden, Kasteel Henkenshage in Sint-Oedenrode en het Air-bornemonument in Veghel. Om deze wandeling zoveel mo-gelijk in het kader van de bevrijdingsherdenking te laten meebelevén en ook zoveel mogelijk wandelaars, zowel jong als oud, op de been te krijgen, wordt nog uitgekeken naar de beste dag van handelen en een mogelijke samenwerking om het geheel te kunnen realiseren. Wij houden u op de hoogte.

OLAT CLUBREIZEN

Voor de clubreis van oktober naar het vervolg op het Streek-pad 10 vanaf Geldern was minimale belangstelling, een re-den om de tocht niet te laten doorgaan. Dit was voor het dagelijks bestuur van OLAT reden om OLAT-clubreizen op de agenda van de bestuursvergadering in oktober te plaatsen. Omdat we zelf fervent deelnemer zijn aan de activiteiten van deze tak van de wandelsport bij OLAT kunnen wij ons inden-ken dat een clubreis op een streekpad niet direct het ideale plaatje oproept om op zaterdag een paar uur te gaan bussen om uiteindelijk een onaantrekkelijk gepijld streekpad te be-wandelen. Natuurlijk mogen wij hiermee niet het hele streekpad 10 als oninteressant bestempelen, integendeel, voor de liefhebbers biedt het pad een mooie ervaring. Maar dat is niet de motivatie om clubreizen in stand te houden.

Bij reguliere tochten naar de Ardennen of de Eifel trekt een busreis toch al gauw 50 deelnemers, voldoende om een reis doorgang te laten vinden. Met de ambitie die OLAT eigen is, kan zeker een aantrekkelijk programma geboden worden. De keuzes van mooie paden op Ardense trajecten en routes in de Eifel zijn legio. In voor- en naseizoen, wanneer het dag-licht wat korter duurt, zouden ook best glooiende paden te vinden zijn in ons eigen Limburgse land. Met het oog hierop heeft het bestuur de Commissie Clubreizen uitgenodigd om van gedachten te wisselen over de programmering in de ko-mende tijd. In ons jaarprogramma voor 2014 hebben wij hiervoor ruimte geschapen. Het gesprek van de commissie met het bestuur zal begin november plaatsvinden.

COMMISSIEVERSLAGEN

De vertegenwoordigers van de commissies hebben het ver-zoek gekregen om een digitaal verslag van de reguliere com-missievergadering te sturen naar onze archivaris. Dat geldt eveneens voor alle updates van draaiboeken en andere be-scheiden van de commissies. De gegevens kunt u sturen naar Otto Ahlers: ogahlers@gmail.com.

GRENZELOZE TOCHT

Op vrijdag 27 december vindt de Grenzeloze Tocht plaats. Aan Belgische zijde is een nieuwe startlocatie gevonden, waarmee ook de parkoersen op Belgisch grondgebied voor een groot deel zijn aangepast. Een reden te meer om weer eens naar het grensgebied tussen Luijksgestel en Lommel af te reizen en deel te nemen aan deze mooie winterwandeling van OLAT i.s.m. Milieu 2000. Voor praktische informatie over deze tocht verwijzen wij u naar pagina 5 van dit blad.

Voor medewerkers/vrijwilligers van de Grenzeloze Tocht is er op zaterdag **14 december** de mogelijkheid deel te nemen aan het inlopen van de tocht. Deze start bij De Lossing en begint om 09.00 uur.

GANZENHEUVEL - 4-DAAGSE NIJMEGEN 2014

Het bestuur van OLAT heeft, tezamen met de coördinator Hein Lenders, in oktober een gesprek gehad met de Ganzen-heuvel in Nijmegen. Hierbij is 2013 geëvalueerd en zijn af-spraken gemaakt voor 2014. Ganzenheuvel ontkomt er niet aan om de prijzen in 2014 licht te verhogen om de kwaliteit te kunnen waarborgen en om de hogere huurkosten van sporthal en schoolgebouw te compenseren. OLAT gaat de boekingen voor 2014 omstreeks 15 november openstellen voor haar gasten. Vanaf dan kunt u alle bijzonderheden te-rugvinden op onze website en kunt u reserveringen maken voor Ganzenheuvel 2014. Hein Lenders blijft ook voor 2014 Ganzenheuvel namens OLAT coördineren.

(Vervolg op pagina 10)

(Vervolg van pagina 9)

CONTRIBUTIE 2014

Met dit nummer van OLATNieuws worden de acceptgiro's contributie 2014 meegezonden naar de leden die geen volmacht voor automatische incasso hebben afgegeven aan de penningmeester van OLAT. Wij verzoeken de leden deze acceptgiro binnen 14 dagen aan OLAT te voldoen. Alleen in dat geval kan OLAT garanderen dat zij tijdig de nieuwe lidmaatschapskaart 2014 krijgen toegestuurd met het OLATNieuws van december. Anders wordt het januari of later.

Bij de leden die een volmacht voor automatische incasso hebben afgegeven zal de contributie 2014 omstreeks 25 november van hun bank- of girorekening worden afgeschreven. Zij ontvangen tijdig de nieuwe lidmaatschapskaart 2014 met het OLATNieuws van december.

Daar de hoogte van de contributies 2014 Atletiekunie nog niet bekend zijn, ontvangen de leden met een licentie van de Atletiekunie begin december een aanvullende acceptgiro dan wel incasso voor hun licentie bij de Atletiekunie.

Om te kunnen controleren of het juiste bedrag in rekening is gebracht kan onderstaande tabel worden geraadpleegd. Heeft u vragen over de acceptgiro of de automatische incasso dan kunt u telefonisch (0413-475824) of per e-mail (penningmeester@olat.nl) contact opnemen met onze penningmeester Ad Ketelaars.

CONTRIBUTIE 2014	Hoofdlid	Seniorlid	Overige gezinsleden
Basiscontributie 2014	20,00	20,00	10,00
Afdracht KNBLO-NL 2014	10,50	10,50	10,50
Contributie OLAT 2014	30,50	30,50	20,50

Jeugdleden t/m 17 jaar betalen geen afdracht KNBLO-NL. Als reeds via een andere vereniging aantoonbaar de afdracht KNBLO-NL plaatsvindt, dan komt op verzoek de afdracht KNBLO-NL bij OLAT te vervallen. Leden met een licentie Atletiekunie betalen een additionele contributie gelijk aan de afdracht aan deze organisatie.

(Vervolg van pagina 3)

De 30 km gaat via een veldweggetje naar de caférust Het Dommelhoeftje; de 40 km vervolgt de route over de Hooibrug. Sta eens stil op de brug en laat het landschap even op je inwerken. Het is hier schitterend!

De langste afstand loopt een stukje door het bos en gaat dan via een tunneltje onder de A2 door, op weg naar wagenrust 2. Deze is alleen voor de 40 km-lopers. We lopen langs de Esschestroom en komen op de landgoederen Eikenhorst en Sparrenrijk. Ook deze gaan we ontdekken om dan aan te komen in het buitengebied van Boxtel. Opnieuw wacht een tunnel onder de A2 op ons. Dan is er ook voor deze afstand de caférust.

Na de rust lopen de 20, 30 en 40 km zuidwaarts, naar de Geelders. Even wat informatie over dit mooie natuurgebied tussen Schijndel en Boxtel en zijn rijke historie. We vinden er veel variatie: bos (vooral loofbos), kleinschalige weilandjes en heidegebiedjes.

Sinds 1386 wordt het gebied al vernoemd, toen nog als Gheerlaer.

Geerling van den Bossche, naar wiens hoeve De Geelders genoemd is, was een edelman die in de 14e eeuw in dit gebied veel gronden bezat. Hij deed zijn bezittingen over aan Ludolf van der Water, een kanunnik te 's-Hertogenbosch. Deze vermaakte het aan de Kartuizer monniken.

Uiteindelijk is de familie Marggraff de bezitter van een deel (85 ha) van De Geelders geworden. Het andere, en grootste deel (164 ha) werd eigendom van Staatsbosbeheer, die het gebied gebruikte voor de productie van hakhout en voor de winning van eikenschors ten behoeve van de leerlooierij. In de jaren '30 van de 20e eeuw werden door werklozen greppels gegraven en met het vrijgekomen zand werden rabatten op-

geworpen, waarop eiken werden geplant. Deze leverden geriefhout dat aan boeren werd verkocht. Brede dreven dienden voor de afvoer van dit hout. Het hakhoutbeheer is omstreeks 1965 gestopt, waarna het beheer gericht werd op het krijgen van een meer natuurlijk bos.

Ten oosten van De Geelders liggen de Marggraff Bossen. Doordat de laatste Marggraff (Ewald) zijn bos niet onderhield en voor het publiek gesloten liet, kreeg dit bos een zeer natuurlijk karakter. Na de dood van Ewald Marggraff in 2003 kwam het bos in beheer van de Marggraff Stichting die het openstelde. Het vormt nu een eenheid met De Geelders.

We struinen flink door dit mooie gebied en komen uiteindelijk uit bij het Groene Woud. Hier is de samenkomst met de 15 km. Een volgend natuurgebied wacht op ons: De Maai. Brabant op zijn best: populieren, akkerland, beekdal. Mooie wandelkilometers volgen. Via veldweggetjes komen we bij de Dommel, die hier schilderachtig door het landschap slingert. Ter hoogte van Olland sluit de 10 km aan. Een stukje verder lezen we op het informatiepaneel dat hier in 1465 het klooster

van de Kartuizer monniken gesticht is. De kloosterlingen leidden een leven van gebed en meditatie. De kloosters waren ver verwijderd van de bewoonde wereld. Op dit rustieke plekje staat wagenrust 3 te wachten met o.a. een warme kop soep. Dat zal smaken!

De laatste kilometers volgen. Via een mooi pad langs de Dommel vervolgen we de route. Opnieuw passeren we Olland. Dan komt de Kienehoef in zicht. Via de poort aan de achterzijde komen we op het park. Nog even afmelden en dan is deze zeer fraaie wandeling ten einde.

-Myriam van den Berg-

(praktische informatie op pag. 5)

Voldoende zand en slijk voor een mooie OLAT-eigen tocht

Herfstdagtocht in de Loonse en Drunense Duinen

Het is zondag 20 oktober, de dag dat OLAT de eerste dagtocht van het seizoen heeft gepland vanuit Helvoirt. Niet meteen ons eigen gebied, maar we zijn er al dikwijls tot volle tevredenheid te gast geweest. Het Conferentiehôtel De Guldenberg is echter geheel nieuw voor ons als wandelaars.

Vanmorgen zijn we om negen uur opgehaald en via mooie omwegen naar het natuurgebied De Guldenberg gebracht. We kwamen deze keer via Veghel, voor ons Oost-Brabanders niet meteen de geëigende weg om in de buurt van de Brabantse Sahara te geraken. Maar ja, als het weer mooi is en de herfstkleuren welig tieren, dan is het zeker geen punt waardoor of -heen de wegen leiden. Misschien hebben dat te veel mensen gedacht, want de parkeerplaatsen bleken ruimschoots voldoende om de in overmoed bedachte toeloop te herbergen.

Mooie herfstkleuren

De startlocatie ligt in een mooie omgeving, eigenlijk helemaal verstopt voor de buitenwereld. De Guldenberg is een verzameling gebouwen die in 1965 werd ontworpen door een Vughts architectenbureau. Eerst woonden er de Jezüieten. In de jaren zeventig gingen de gebouwen over in een stichting die het gebruikte om in internaatvorm scholing te bieden, later uitgebreid met organisatieadvies. In de jaren 80 is de Guldenberg herbouwd en omgebouwd tot een modern conferentiehôtel.

Interessant is ook de oorsprong van het gebied, dat heel vroeger uitsluitend uit moerassig land bestond, waar een boer woonde die de paden als zijn broekzak kende en mensen met hun karren begeleidde die van Den Bosch richting Waalwijk en Loon op Zand moesten. Zijn tarief was billijk en waarschijnlijk ook de reden dat het later goed gekomen is met het gebied rondom de duinen. Op deze zonnige zondagmorgen is het een kleurenpracht van bladeren waarmee het zonlicht naar hartenlust speelt.

Zodra wij het bos uitkomen, doet de omgeving heel anders aan. Het eerste dat we zien is een weiland met paardjes, dat doet het altijd goed. Verderop een kanaaltje dat wordt afgeschermd door een hoge aarden wal, waarachter het geheel van sportief vermaak. We hoeven niet lang te wachten om te weten te komen welke tak van sport hier

geboden wordt: de voetbalsenioren van Biezemortel zijn hier thuis en ook een sectie van de tennisclub is volop bezig. Even is een verharde weg ons wandelgenot, maar al vlug gaat de route weer het struikgewas in. Een flink stuk dat zeker als 'fietsonvriendelijk' mag worden geduid.

Van Zandleij, moeras tot levend zand

We laten de groensingel achter ons en worden geconfronteerd met een fikse waterloop, die de Zandleij blijkt te heten. We lopen op het randje en gelukkig is het graspad vormvast. Een brug over de rivier is goed om een paar kiekjes vast te leggen en de eerste groet van wandelminnend Nederland bereikt me: Bram met vriendin.

Bij een boerderij is wat bekijks; hoe verzinnen ze het ook om hier in dit gebied witte kangoeroes te gaan houden. Dan is het niet ver meer naar de eerste wagenrustpost op 6 km vanaf de start. Mieke en Toon van Boxtel beheren de tent, die is ingericht aan de achterzijde van camping De Zandkant. Als ze 'die' aan de andere kant van het moeras hadden gelegd, zou het geloofwaardiger zijn geweest. Want na het kopje chocolademelk gaan we als het ware rechtstreeks het moeras in.

Eigenlijk had ik op dit punt ook verstandiger moeten zijn en een keuze voor een iets korter traject moeten nemen. Maar ik kies voor 20 en dat bekomt mij slecht.

De paden worden al gauw minder geplaveid, zeg maar gerust meer OLAT-eigen. Het grote geschuifel is begonnen, op zich niet erg. Maar een week of drie geleden voelde ik plots iets aan mijn hiel, dat ik alweer voor me uit had geschoven, maar het gevoel dringt zich weer op en wordt ook steeds heftiger. Het genieten vergaat me en even verderop kan de Zandleij met zijn knusse leijpaadje mij geenszins bekoren. Hoe ze het vervolg ook genoemd hebben, het gevoel kwam alleen nog als 'brand' uit de rechterschoen. Op momenten was er zelfs geen pad meer, alleen het 'spoor' hielp me te doen wat nog enigszins volgbaar was. Bij cafépost Boslust naast de heerlijke kop tomatensoep nog geprobeerd de pijn te verzachten, maar dat blijkt al gauw ook niet te helpen. Terug de Brand in en opnieuw de betovering over je heen laten komen helpt evenmin.

En als dan de duinen zich aandienen ben ik uitgeteld. Ik volg het spoor door het 'levende zand' van pijl tot pijl en maak hier en daar nog een praatje om het geloof in mezelf en het zand te bewaren. De gedachten dat velen nog een extra omweg door deze indrukwekkende zandbak gaan maken, geven mij het seintje af te haken, bij de post even voor Giersbergen.

Indrukwekkend, met voldoening tot een volgende keer.

-Ad van Asten-

De 80 van de Langstraat

Toch alweer vier jaar geleden dat ik de 80 van de Langstraat gelopen heb, dus het werd hoog tijd dat ik de gezelligste Kennedytocht van Noord-Brabant weer eens ging lopen. In 2011 en 2012 had ik het af laten weten (onweersdreiging/concert). De bekenden uit 2009, Theo Gijzen en Peter Rijkers, liepen deze keer niet mee. Daarom mailde ik naar Kees van Gils en Janna ter Wolbeek, die ik ergens in de buurt van het Unnaplein zou treffen. Dat lukte niet, maar onderweg kwam ik ze nog een keer of vier tegen.

Eerst maar mijn rugnummer en de chip, die aan de schoenen vastgeknoopt moest worden, afhalen. Toen naar het plein waar de finish zou zijn en met een paar inboorlingen gebuurt, onder het genot van een kelk. Het werd spoedig 8 uur. Vier jaar geleden waren we nog om 9 uur gestart. Het grote voordeel hiervan was dat we zondag om 4 uur afgewerkt waren. De lezer kent mij inmiddels, ik ben er eentje van het laatste uur!

Lange straten

De weersvoorspelling van dit weekend was niet echt om vrolijk van te worden, maar in de 20 uur dat er gelopen moest worden, viel er maar een enkel spatje. Deze Kennedymars doet haar naam 'Langstraat' eer aan, want ik denk dat we van de 80 kilometer er 60 door dorpen liepen met lange straten. De eerste paar uur werd ik misschien wel door 1.000 man ingehaald (van de 2.600). Geen paniek, hardlopers bereiken niet altijd de finish. Ger uit Hoensbroek was de eerste bekende, die haalde mij al in op de lange straat waarover we Waalwijk uitliepen. Ten opzichte van 2009 was het een vooruitgang dat de eindeloze meubelboulevard eruit gehaald was. Inmiddels ergens langs de weg voor de eerste keer Kees en Janna getroffen.

Persoonlijke verzorging

Toen we na een eerste lus van ongeveer 12 km Waalwijk definitief uitliepen over de oude spoorbrug (nu fietspad) naar Drunen, nam ik daar de eerste rust in café de Westhoek. Voor mensen die alleen maar koffie, brood, fruit en ap-

pelflappen nodig hebben, zijn de 20 posten van de sponsors al voldoende, maar zo nu en dan wil ik, vooral als het donker is, binnen zitten. Wel was de weg door die rust in 15 minuten tijd akelig leeg geworden! Ergens tussen Drunen en Nieuwkuijk Kees, de persoonlijke verzorger van Janna, gezien en op zijn klapstoeltje koffie gedronken. Ik had de eer om ook van hun post gebruik te mogen maken. Het was inmiddels al weer 12 uur, maar de mensen langs de kant bleven ons aanmoedigen, je moest wel tussen het geblèr van Nederlandse levensliederen, pop-, klassieke, blues-, jazz-, exotische muziek goed luisteren naar wat ze te zeggen hadden. De vuurkorven maakten het extra gezellig. Sommige wandelaars zagen er uit als Nikkelen Nelis: lichtjes aan hun hoofd, lichtjes om hun mouwen en lichtjes aan hun schoenen. Een laserstraal boorde zich tussen Drunen en Nieuwkuijk de lucht in en was, toen we bijna met onze tweede lus van ongeveer 20 km klaar waren, nog steeds te zien. Ik had mijn trui bij Kees afgegeven, want zelfs om 2 uur was het nog niet koud. Voorbij Elshout was er een donker stuk van 1500 meter zonder straatverlichting; met mijn nachtblindheid extra opgelet dat ik me niet verstapte op de rand van de weg.

Snelle lopers zijn al binnen

Bij hoofdpst 3, waar we brood en soep kregen, gebuurt met Anneriet Janssen en haar vriend Hans. Janna had ik nog niet gezien, achteraf bleek zij bij de EHBO gezeten te hebben om haar voeten te laten afplakken. We waren bij het RKC-voetbalstadion en toen kwam

er een lang fietspad. Daar vielen dus de eerste en enige druppeltjes van die nacht. Het was inmiddels 6 uur, de snelle lopers waren nu al binnen. Bij de sporthal van Waspik gebuurt met Roland, die redde zich ondanks zijn slechte gezichtsvermogen gemakkelijk over deze donkere dreven en na Waspik kroop de zon definitief uit zijn bedje. Tot mijn grote voldoening had ik nog geen moeite gehad met mijn gemiste nachtrust. Voor 's-Gravemoer nog een half uur opgelopen met Janna tot we in dat dorp Kees zagen, die een lekker broodje tongenworst voor ons smeerde.

Zolang Sinterklaas maar achter me zit

Toen nog 12 kilometer lopen naar de Moer en ik verheugde mij op de twee Trappistjes die ik daar zou kunnen drinken in een lekker zonnetje. Sinterklaas (Henk Bartelds) zat nog kilometers achter mij, dus ik kon daar rustig 45 minuten blijven. Ook nog gebuurt met twee motorrijders, die ons hielpen bij het oversteken van drukke wegen. Ik zag daar ook nog Corne, de jongen die ondanks zijn spasticiteit al menig wandeltocht had uitgelopen. Hier was hij de begeleider van zijn vriendin Babette, die de tocht in een rolstoel volbracht. Janna kwam nog voorbij, die zou ik tot de finish niet meer zien. Ik vroeg nog aan een paar toeschouwers of ze Henk de groeten van mij wilden doen.

Er kwam een stuk van 3 kilometer door de bossen en toen kwamen we bij de laatste hoofdpst, zaal de Wetering in Loon op Zand. Dit is voor veel wandelaars bekend wegens de Nacht van Loon op Zand, waar onder leiding van

Ad Leermakers al veel mensen een prestatie hadden neergezet.

Wake-up call geregeld

De 6 kilometer daarna waren voor mij de moeilijkste, omdat ik maar zat te wachten op post 18 en die was zonder aankondiging 3 kilometer opgeschoven. Anders liepen we altijd vlak achter de Efteling, nu ging dit attractiepark helemaal aan ons voorbij. Na de Brandweer van Kaatsheuvel volgde snel post 19, De Molen, in dezelfde plaats. Nog 1.500 meter doorlopen en daar was het terras op het kruispunt Sprang-Capelle – Waalwijk, waar ik 4 jaar geleden hoognodig moest en nu op mijn gemak nog een dertigtal wandelaars voor liet schieten. Net voor het laatste uur (3 uur) weer door gelopen. Ik kreeg veel aanmoedigingen en commentaar, omdat ik de laatste twee wegen voor mezelf had. Ik weet daar eigenlijk niet zo

goed mee om te gaan, zei tegen de mensen aan de kant dat ik nog maar 3,5 km per uur hoefde te lopen en dat mijn voeten echt niet zo zeer deden. Van Ans, de vriendin van Anneriet, nog een veldboeketje gekregen, zo zag ik er ook een beetje feestelijk uit! Dacht dat ik mijn rugnummer goed op mijn (voor) bovenbeen had bevestigd, toch moest ik op de catwalk nog extra showen, zodat ze wisten wie ik was. En toen was ik dus binnen. Iemand van de organisatie maakte mijn veter los om de chip er af te halen, toch lekker dat je dat zelf

niet hoefde te doen. Janna en Kees stonden vlak bij de finishtent, met hen nog een pilsje gedronken. Jammer dat ze door omstandigheden niet lang konden blijven. Tien minuten na mij kwamen Hans en Anneriet binnen en het leek erop dat Henk Bartelds net zoals in 2012 de laatste zou worden, maar hij werd toch nog door ene Louis afgetroefd. Ben benieuwd of Henk dat op het scherp van de snede binnenkomen nog 5 jaar kan volhouden, ik weet hoe oud hij is.

Met Anneriet, Ans, Hans en Henk nog 90 minuten op het terras gezeten en net voor het busstation op het Vredesplein viel de eerste regen. Louis, Henk en ik vielen in die volgorde in 15 minuten tijd in de bus in slaap, maar er was een wake-up call geregeld!

-Peter van de Ven-

De Herfsttreurentocht, Nijmegen

Rain – Dorothy Morrison, It's Raining Men – The Weather Girls, Raindrops keep falling on my head – B.J. Thomas, allemaal liedjes om vrolijk van te worden, maar van de regen die deze zondag (13 oktober 2013) viel, in combinatie met de wind, kon je echt niet vrolijk worden.

Toen ik 's ochtends vroeg (half acht) van Veldhoven naar het NS-station in Eindhoven fietste, dacht ik nog "het zal niet zo'n vaart lopen", maar de depressie ging dus in een krul over Nederland heen, zodat je de bui van drie uur geleden opnieuw op je hersenen kreeg. Waarom dan toch iets over deze tocht geschreven? Och, Joop Wesseling zat daar achter de starttafel, en die is toevallig ook voorzitter van de Wandelvereniging Gelderland, de organiserende vereniging. De start was op het terrein van speeltuin "De Leemkuil". Ik had daar om tien uur afgesproken met Arie Evegroen en Henny van Roonwijk. Arie had echter de voorkeur gegeven aan de pluche stoel bij de open haard (heel

verstandig). Ik nam na mijn eerste kopje koffie het tweede (uitstel van executie). Ondertussen kwamen er een paar wandelaars terug die de 25 kilometer afstand liepen, met slechte berichten: pijlen zouden verregend of verdwenen zijn, en de paden waren vaak veranderd in beekjes. Toch moest ik van Henny starten (de slavendrijfster!). Wel hadden we besloten, om voor de 15 kilometer te kiezen (i.p.v. voor de 20). Had nog een extra poncho bij de start gekocht, mijn eigen regenjack was niet waterdicht (eigen schuld, dikke bult).

De bepijling viel mee, dat verhaal over onzichtbaarheid was overdreven, alles zat nog goed aan de bomen vast. Wel moesten we banjeren tussen de watergeulen. De rust op 4 kilometer was al opgedoekt, door mijn getreuzel was die verkast naar 12 kilometer. We werden wel door de organisatie in de gaten gehouden, want toen we verkeerd zaten werden we daar op gewezen. De nattigheid werd nog versterkt door alles wat er uit de bomen viel, wij liepen

90% van het parcours door het bos. Toch nog wat gebouwen gezien, van de Heilige Land Stichting en een Sanatorium voor chronisch zieken. Daar hebben we ook nog 20 minuten binnen gezeten, en toch een pluspunt voor Henny: zij had mijn boterhammen gesmeerd! Na de tweede rust, 2 kilometer voor de finish, is het zowaar nog droog geworden.

Bij de finish kregen we nog wat leuke hebbedingetjes: een wandelboekplaatje, een kunststof herfstblaadje en een kaarsje van een eikeltje. Uiteindelijk waren er 138 wandelaars gestart (vorig jaar 700). Wim Brooijmans kwam na vijf minuten ook binnen, was van huis naar de start gelopen (half uur), is eigenlijk ook iemand, die zich niet door een beetje water laat tegenhouden. Nog ruim 2 uur met hem bij café Jos gezeten, een van de gezelligste biercafés in Nijmegen. De combinatie horeca – wandelen heeft dit toch nog tot een heel geslaagde dag gemaakt.

-Peter van de Ven-

LPS: CLUBKAMPIOENSCHAP, AGENDA'S EN NIEUWS

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 26 OKTOBER

1	1	Hanny Klumpkens	12450	28	V
2		Gerrit Arfman	11260	27	M
3	2	Sandra de Graaff	10825	30	V
4		Hans Pranger	10470	23	M
5	3	Anita Pepers	10425	24	V
6		Jan Dinnissen	10125	22	M
7	4	Marleen Ramakers	9400	25	V
		Rick Liesting	9400	19	M
9		Mart Douven	8985	24	M
10		Koos van der Maden	8445	22	M
11		Mike Bertrand	7280	19	M
12		Martien v Achterberg	6940	16	M
13		Jack Bertrums	6500	14	M
14		Wim van Cappelle	6205	11	M
15		Ton Seetsen	6020	15	M
16		Roel van der Wijst	5870	16	M
17		Hans van Heeswijk	5855	15	M
18		Rob van Stuivenberg	5815	15	M
19		Ferdinand v Keeken	5510	15	M
20		Pieter Boots	5310	14	M
21		Dirk Donders	5135	15	M
22		Frank Marchand	5020	12	M
23		Rini Welten	4660	12	M
24		Bert Adams	4550	9	M
25		Hugo Prinsen	4435	9	M
26		Peter van den Brink	4380	10	M
27	5	Rinda Scheltens	4330	11	V
28		Ernst Westerhoff	4210	8	M
29		Wim van Gemert	4160	9	M
30	6	Ineke Pijnenburg	4150	12	V
31		David Vos	3865	11	M
32		Jan Kampman	3810	9	M
33	7	Nicole Nacken	3490	9	V
34		Nico v Hassel	3320	9	M
35		Gerard Meeuws	3220	8	M
36		Jelte van der Zee	3020	8	M
37		Rino Hamelink	2995	6	M
38		Wilko van Nieuwenhuyzen	2915	7	M
39		Rob Keetlaer	2610	7	M
40		Eric-jan van Oorschot	2530	5	M
41		Adri vd Graaff	2410	6	M
42		Frits Mennen	2055	5	M
43		Henk Vink	2050	6	M
44	8	Connie Raijmakers	2015	4	V
45		Servee Derks	1835	3	M
46		Cor v/d Heijden	1815	4	M
47		Jan Swinkels	1790	5	M
48		Rik Weverbergh	1720	4	M
49		Rudolf van Rooij	1720	4	M
50		Co Tops	1510	4	M

51		Boetje Huliselan	1470	2	M
52		Wim vd Wittenboer	1380	4	M
53	9	Riet Emans	1320	3	V
54	10	Sjan v Roosmalen	1315	3	V
55		Ron Budy	1300	3	M
56		Bart Lutke Schipholt	1160	2	M
57		Ton de Jong	1080	3	M
		Richard Klein Bennink	1080	3	M
59		Sjef Koolen	1070	3	M
	11	Jeanne v Roosmalen	1070	3	V
	11	Iris van Limburg	1070	3	V
		Henny Hendriks	1070	3	M
63	13	Jannet van Kleeff	970	2	V
64	14	Rina Prinsen-Bourgonje	970	2	V
65		Paul Canters	945	2	M
66		Bert Bosmans	885	2	M
67		Jack Hendriks	860	2	M
68		Stefan Mutsearts	805	2	M
69		Claude Herman	720	1	M
70	15	Anneriet Janssen	720	2	V
71		Gerrit Legierse	720	2	M
	16	Tiny van Alphen	720	2	V
		Jan van Boerdonk	720	2	M
		Peter vd Ven	720	2	M
75		Hans van Grol	710	2	M
		Theo Martens	710	2	M
77		Jo van den Akker	610	1	M
		Kees van Dijk	610	1	M
79		Marco van Heel	565	1	M
80		Gerry vd Aa	445	1	M
81		Wim Baken	445	1	M
82	17	Elly Habraken	360	1	V
	17	Janny den Braber	360	1	V
	17	Lies Wesseling	360	1	V
	17	Maria van den Berg	360	1	V
86		Adrie Toonen	360	1	M
		Henk Klinkhamer	360	1	M
88	21	Annie Beekmans	360	1	V
		Theo Gijzen	360	1	M
		Ted Liebrechts	360	1	M
		Paul Rohner	360	1	M
		Erik Dikken	360	1	M
	21	Isis la Croix	360	1	V
		Kees Relou	360	1	M
95	23	Anja van Kempen	350	1	V
	23	Annemiek Karels	350	1	V
	23	Ans van den Broek	350	1	V
98		Fred Fisser	250	1	M
99		Ben Duin	150	1	M
100		Klaas Bakker	105	1	M
101		Paul Koks	35	1	M
102	26	Mirjam Kies	5	1	V

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

datum	plaats	organisatie	start	afstand	punten	bonus
3-nov	Rotterdam	RWV	11.00	5-10 km	schema	bo3 geldt per afstand
17-nov	Rotterdam	RWV	11.00	bo3	bo3	
1-dec	Rotterdam	RWV	11.00	bo3	bo3	

Deelname aan tocht s.v.p. binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten, tel 0499-473767 of e-mail: a.asten1@chello.nl

Nationale Titel voor Rob Tersteeg, 50 km mannen en Anne van Andel, 10 km vrouwen

Rob Tersteeg en Anne van Andel zijn op 6 oktober Nederlands kampioen snelwandelen op de weg geworden. Tersteeg pakte de titel op de 50 km mannen en Van Andel versloeg haar tegenstandsters op de 10 km vrouwen. Voor beide snelwandelaars was het hun eerste Nederlandse titel. Beiden moesten flinke strijd leveren met de kampioenen van vorig jaar, die allebei als 2e eindigden.

De Nederlandse wegkampioenschappen snelwandelen werden al voor de 13e keer verwerkt op het wielercircuit van TWC Pijnenburg in Tilburg. Dit parcours staat als zeer snel bekend en trok deze keer deelnemers uit zes landen.

Dertien deelnemers in de wedstrijdklasse waagden zich aan de langste atletiekafstand. Frank van der Gulik (SV de LAT), Rob Tersteeg (RWV), Theo Koenis (SV de LAT) en Ron Budy (OLAT) vertrokken als voornaamste kandidaten voor een medaille en zij waren het ook die vanaf het begin de toon zetten. Titilverdediger Van der Gulik (36) nam al na 3 km de leiding. Hij kreeg echter na 10 km een korte inzinking en raakte daardoor een minuut achterop bij Tersteeg, die inmiddels afstand had genomen van Koenis en Budy. Het duurde tot het 25 km-punt voordat Van der Gulik de Zuid-Hollander weer had bijgehaald. Daarna ontspoon zich een zeldzaam gevecht. Twee keer wandelde Van der Gulik weg bij zijn tegenstander, de eerste keer 8 en daarna 14 seconden, maar beide keren vocht de onverzettelijke Tersteeg zich terug. Op driekwart wedstrijd probeerde Tersteeg de Noord-Hollander te lossen, maar nu gaf Van der Gulik geen krimp. Uiteindelijk viel de beslissing in het laatste uur. Van der Gulik begon langzaam te verzwakken en verloor vooral bij de verzorgingsposten terrein. Na 42 km kon hij een klein gaatje niet meer dichtkrijgen. Het gat werd vervolgens langzaam groter. Uiteindelijk won Tersteeg met 200 meter voorsprong in 5.09.41, een verbetering van zijn beste tijd met ruim een kwartier. Van der Gulik volgde in 5.10.59, slechts 27 seconden boven zijn winnende tijd van 2012. Koenis bleef lang op de derde plaats wandelen, maar moest na 30 km met knieproblemen naar de kant. Budy kon hierdoor onbedreigd naar het brons wandelen. Met 5.33.58 pakte hij voor het eerst een medaille op een NK.

Bij de vrouwen was de kampioene een grote verrassing. Vooraf leek de strijd te gaan tussen de uittredend kampioene Sandra Maas (RWV) en Yvonne Grootswagers (DAK), die al

verschillende keren zilver had gehaald. Kort na de start was Maas inderdaad aan de leiding en volgde Grootswagers op de derde plaats. Verrassend was echter dat Anne van Andel (DAK), een debutante op het NK, zich tussen hen in had positioneerd. Van Andel komt uit het langeafstandswandelen en had voor dit NK nog nauwelijks aan wedstrijden deelgenomen. Na ruim 3 km kwam Van Andel (23) bij Maas (28) langszij om halverwege zelfs een voorsprong van 21 seconden te pakken. De Woudrichemse knokte zich echter terug in het spoor van Van Andel, waardoor het aankwam op de laatste kilometer. Daarin toonde Van Andel zich duidelijk de sterkste. De Wijk en Aalburgse won in 1.07.18 voor Maas in 1.07.50. Brons was er verrassend voor Ilonka van Bommel (RWV), die na 5 km oprukte van de 5e naar de 3e plaats en vervolgens in een nieuw persoonlijk record (1.09.36) finishte. Grootswagers viel na ruim 5 km uit met een enkelblessure. Van de buitenlandse deelnemers viel vooral het wandelen van Daniel King op. De Engelsman wandelde op de 50 km aanvankelijk samen met zijn tweelingbroer Dominic King, maar deze viel na 25 km uit. Daniel King, in Londen nog deelnemer aan de Olympische Spelen, bleek veruit de sterkste van het hele veld en won in 4.05.36, een tijd die zelden in Nederland op deze afstand wordt gewandeld. Tegelijkertijd met het NK werd er ook nog een Belgisch kampioenschap 50 km snelwandelen georganiseerd, dat bij de vrouwen werd gewonnen door Myriam Nicolas (in 5.38.22) en bij de mannen door Peter Van Hove (in 6.00.22).

-Frank van Ravensberg-

UITSLAG 50 KM MANNEN					
1.	Daniel King	83	GBR	Colchester H	4.05.36
2.	Rob Tersteeg	76	NED	RWV	5.09.41
3.	Frank van der Gulik	77	NED	SV de LAT	5.10.59
4.	Ron Budy	63	NED	OLAT	5.33.58
UITSLAG 10 KM VROUWEN					
1.	Liesbet De Smet	82	BEL	Duffel	1.03.05
2.	Jenny Acuna	69	VEN		1.04.42
3.	Anne van Andel	90	NED	DAK	1.07.18
4.	Sandra Maas	85	NED	RWV	1.07.50
5.	Ilonka van Bommel	72	NED	RWV	1.09.36

6 oktober 2013

De 6-uursprestatie van RWV en Hart van Brabant, Tilburg

Tijdens het maken van mijn wandelagenda zag ik in het programma van OLAT dat er een wedstrijd zou worden georganiseerd door wsv Hart van Brabant, in samenwerking met RWV: "NK 50 km e.a.". Het wekte mijn interesse en ik ging meteen verder snuffelen om er achter te komen wat het inhield. Het bleek om de Nederlandse Kampioenschappen snelwandelen 50 km voor heren en 10 km voor vrouwen te gaan, terwijl ook de mogelijkheid bestond om diverse afstanden in de prestatieklasse te volbrengen. Tevens was er een 6-uurs prestatietocht mogelijk. Voor het wedstrijdgedeelte had je een wedstrijdlicentie nodig, maar als je die niet had, kon je deze afstanden in de prestatieklasse lopen. Ik werd steeds meer geprikkeld en won nog wat meer informatie in bij Hans van der Knaap omtrent die 6-uurs prestatietocht. Die legde uit dat je zoveel mogelijk kilometers moest maken in 6 uur. Ik vond het wel iets, zeker omdat ik volgend jaar in Schiedam wil lopen voor mijn Kennedyvriend en daar natuurlijk een bepaalde tijd voor in gedachten heb waarbinnen ik die wil realiseren.

Dus dit is een uitermate geschikte mogelijkheid om te kijken hoe de vlag erbij hangt. Daarbij heeft Hans Pranger mij aangeraden om zeker deze kans te benutten omdat je hier wordt opgezweept door al die toppers die om je heen lopen en dat is een hele mooie en leerzame ervaring. Deze wedstrijden worden gehouden op de wielersbaan van TWC Pijnenburg in Tilburg, een prachtig parcours van 1569 meter. De dag voorafgaand heb ik nog de WS'78 tocht gelopen in Diemen, waar sommige medewandelaars zich afvroegen of het wel slim is om met een 40 km-tocht in de benen naar Tilburg af te reizen! Ik moet eerlijk zeggen dat ik ook mijn twijfels heb, maar één ding heb ik me voorgenomen: "in Tilburg ga ik genieten".

Thuis mijn tasje ingepakt en ik ben er klaar voor, hoef ook niks speciaals mee te nemen want alles wordt goed geregeld door de organisatie, is mij toegezegd. Nog wat onwennig stap ik het terrein van TWC Pijnenburg op, na eerst verkeerd te zijn gelopen. Ik zie Hans Pranger staan die mij welkom heet en ik schud verder handen met bekenden. Loop naar de inschrijftafel en na betaling krijg ik mijn borst- en rugnummer: 100.

Ik ben een uur te vroeg en het is nog vrij stil in de kantine. Het blijkt dat iedereen zich aan het warmlopen is! Ik kleed me ook om en ga aan een tafeltje zitten. Dan vraag ik aan een persoon die daar ook zit of ik mijn tas mee kan nemen, of dat ik deze in de kleedkamer kan laten staan. Die persoon, die Frank

van Ravensberg blijkt te heten, vraagt wie ik ben en welke afstand ik wil gaan lopen. Ik vertel hem dat ik aan de 6-uurs prestatietocht mee wil doen en dat het de eerste keer is dat ik dit ga doen. Frank vraagt ook nog wat voor tijd ik wil lopen, of hoeveel kilometer ik wil realiseren. Ik vertrouw hem toe dat ik een gemiddelde van ongeveer 8 km/u probeer te lopen. Frank kijkt meteen op het formulier dat voor hem ligt en vertelt wie ongeveer dezelfde doelstelling hebben als ik en nog meer, maar dat ben ik allemaal vergeten in mijn enthousiasme. Ik bedenk dat het voor mij misschien ook wel raadzaam zou zijn om me wat los te lopen. Van tevoren zet ik mijn tas in de kleedkamer. Wat ik daar zie verbaast mij uitermate: snelwandelaars die zich liggen te rekenen alsof ze 10 cm langer willen worden, en een ander ligt op een rol zichzelf uit te rollen. Ook zie ik sommigen met tafels naar buiten sjuwen om, wat

later blijkt, door hen zelf meegebracht eet- en drinkgerei op te zetten. Ik loop naar buiten en denk bij mezelf: dit gaat het worden, vandaag! Eenmaal buiten zie ik Hans Pranger; die loopt met mij op en stelt mij gerust door te stellen dat het wel goed gaat komen.

Om 11 uur zal de 50 kilometer van start

gaan. Vijf minuten voor 11 worden we gemaand naar de start te komen. Op naam worden we naar de streep geroepen, met natuurlijk de wedstrijdlopers als eersten. Eenmaal gestart, vliegen ze van mij vandaan. Ik laat mij niet gek maken en houd mij aan mijn normale trainingstijden en blijf bij Hans Pranger lopen om te wennen. Binnen de kortste keren word ik al op 1 ronde gezet door de nummers 11 en 12, de gebroeders King uit Engeland. Deze heren vliegen mij voorbij in een tempo van 12 km/u (prachtig om te zien). Na 6 kilometer te hebben afgelegd, verhoog ik mijn basis-snelheid en hoor per ronde dat nu mijn rondjes op 11 minuten liggen. Zelf houd ik mijn horloge als meting aan en die gaan per kilometer en geven vrij constant 7 minuut 11 aan.

Als ik langs de start kom, word ik aangemoedigd door Ilonka van Bommel en Frank van Ravensberg roept de rondetijden door, wat voor mij een oppepper

betekent. Ik zie dat ik dichterbij mijn voorgangers begin te komen, maar loop nog steeds vrij eenzaam, aangezien de wedstrijdlopers ver voor mij uit lopen. Gelukkig gaan de 20 kilometer wandelaars starten en later ook nog de NK 10 km voor dames, zodat er nu meer beleving voor mij op de baan is; het blijken ideale hazen te zijn. Het parcours is zo mooi ingericht dat je steeds een ijkpunt hebt en oogcontact houdt met de medewandelaars. Op dit moment lig ik 2e van de prestatielopers en later hoor ik dat Herwin Weststrate, de nummer 1 tot op dat moment, met maagproblemen is uitgevallen. Ook haal ik wedstrijdlopers in en ik geniet met volle teugen. Hans Pranger steunt mij continu en zijn vrouw, die aan de kant staat, moedigt mij ook op elke ronde aan.

De wedstrijdlopers NK 10 km dames zijn al aan het finishen en ik hoor dat Ilonka 3e is geworden (super!). De grootste verrassing van de dag is Anne van Andel, die 1e is geworden. Haar vader Bas loopt nog zijn rondjes op de

20 km en hij glundert van oor tot oor. Ook de wedstrijdlopers op de 50 km gaan nu één voor één finishen en zo wordt het steeds stiller op de baan, waar ik trouw mijn rondjes blijf lopen. Op mijn horloge zie ik dat de mogelijkheid om 50 km te halen er nog steeds in zit en ik glunder van top tot teen. Ik zie zelfs dat mijn broer naar Tilburg is gekomen en mij staat aan te moedigen

en zo ook doen de bekenden die al klaar zijn met lopen. Ik mag wel zeggen dat ik met de minuut groei!

De laatste twee rondes komen eraan en Hans van de Knaap roept mij toe dat als ik voor 16.45 uur over de streep kom nog een ronde mag lopen. Ik geef nog meer gas en mag de laatste ronde ook nog lopen. Terwijl ik de finish nader haal ik nog een wandelaar in en Frank van Ravensberg roept in de microfoon dat er mogelijk nog een eindsprint inzet. "Heerlijk", ik ben helemaal leeg en kom na 5 uur 57 minuten en 23 seconden over de streep. Na een douche heb ik wel een beloning verdiend en als André (mijn broer) vraagt om een oud-bruin zegt een vrijwilligster van WSV Hart van Brabant "Ik heb geen boterhammen meer".

Ik kan terugzien op een supermooie ervaring en een prachtige tijd voor de eerste keer gerealiseerd. Mijn gemiddelde vandaag ligt op 8.4 km/u.

-Jack Bertrums-

Wanneer mag ik weer?

De Z tot Z: wat een geweldige tocht!

Wie had ooit gedacht dat je bij de Z tot Z een zaklamp nodig hebt? Dat de route verrassend, avontuurlijk en zelfs mooi is? Dat het zo ontzettend gezellig zou zijn? Ik niet. Al jarenlang zie ik op tegen de Z, die je als langeafstandsloper toch één keer gelopen moet hebben. Want Flevoland, dat is toch hartstikke saai? Nu heb ik spijt. Spijt dat ik de Z niet jaren eerder heb gelopen.

De reiswijzer stuurt me één halte te ver de bus uit. Aan de rand van Zeewolde is er niets te zien van een wandelfeestje. Ik loop terug naar het winkelcentrum en daar wijst muziek me de weg naar de start. Gelukkig heb ik me al op mijn werk in wandelkleden gestoken, want ruimte om me om te kleden is er niet. Ik haal snel mijn startkaart op en het oversized T-shirt dat de 110 km-lopers herkenbaar maakt. In een zijkamer ontdek ik veel bekenden, Jannie en Appie uit Friesland, hun vriendin Titia. Marcel is er natuurlijk (op tijd!), net als Ilona en Arie. Buiten begroet ik Ferdinand, die

zijn eerste 110 km loopt. Spannend! De weersvoorspellingen zijn slecht, maar sowieso wordt het een zware tocht voor mij. Ik heb de hele dag gewerkt en ben al voor de start vermoeid.

Toch maar zelf opletten

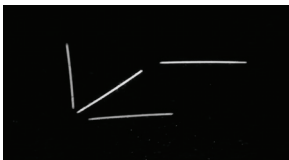
Vlak voor het startschot wordt gegeven, begint het te miezeren, maar echt zorgen maak ik me nog niet. Het begin door het winkelcentrum is druk, maar erg gezellig. We slingeren door een park en langzaam maak ik tempo. Zo hier en daar zitten er mensen langs de route om ons aan te moedigen. Ik haal

Jannie en Appie in, die met Albert lopen en omdat hun tempo me bevalt gaan we samen verder. Kunnen we ook mooi bijkletsen. We letten niet echt op de pijlen. Gewoontegetrouw lopen we achter de andere wandelaars aan en in een bos gaat dat verkeerd. Er komen wandelaars teruggelopen en het blijkt dat we een fietspad in moeten. Oeps! Toch maar zelf opletten. Tot nu toe valt de route me reuze mee en ik vermaak me prima.

Het is waar: een lopend buffet

Al gauw dient de eerste rust zich aan en

merk ik dat de Z tot Z zijn reputatie eerlijk heeft verdiend. Niks geen stukjes chocolade, hele repen krijgen we. Druiven, bananen, tomaatjes, meloen, koek, snoep, cola, melk, yoghurt. Dit is nu echt wat je noemt een lopend buffet. Ik hou me in en na een kort praatje lopen we door. Langzaam wordt het donker. Een groot voordeel, want nu storen we ons niet aan de lange, rechte wegen die af en toe in de route zitten. Het is zo gezellig met ons cluppie dat de kilometers bijna ongemerkt voorbij trekken. Z-veteraan Appie wijst ons op routewijzigingen ten opzichte van vorig jaar, een teken dat de route blijft verbeteren. Het ontbreken van een zaklamp blijkt een handicap, want de organisatie toont lef door ons een stikdonker bos in te sturen. Gelukkig zijn Jannie en Albert wel voorzien en met de lichtjes die aan de pijlen hangen komen we een heel eind.

Ook buiten het bos blijft het opletten. Op een fietspad gaat Appie onderuit als hij even naast het beton stapt. Gelukkig is er geen schade aan beton of wandelaar en kan hij gewoon doorlopen.

Je zal maar vrijwilliger zijn

Vlak voor Lelystad herken ik opeens een kunstwerk langs de route. Even verderop in het gebouw van Omroep Flevoland begon de tocht van Peripatoo.

We steken de weg over en waxinelichtjes wijzen ons de weg naar de rust in het Natuurpark. Veel dieren zien we natuurlijk niet. Zo her en der op de route worden we begeleid door motorrijders. Druk verkeer komen we niet tegen, maar toch zijn er 's nachts nog harde werkers actief, zoals een tankwagen die melk komt ophalen bij de boer. Daar stappen we graag even voor opzij. Het is inmiddels flink gaan regenen en de poncho's gaan aan. Toch moeten de motorrijders wel lachen als wij hén

sterkte wensen. Je zal maar vrijwilliger zijn met dit weer, die hebben het veel zwaarder dan wij.

Het gemiste spandoek

Van Lelystad lopen we naar Swifterbant waar we worden verwelkomd door Alice en Tony, bekende gezichten van OLAT. Ze hebben een lijstje bij zich van wandelaars die ze kennen en omdat ze zelf niet lopen, steken ze ons een hart onder de riem. Wat lief! Helaas is de route net iets verlegd, waardoor we het spandoek voor hun raam missen. Jannie is niet voor één gat te vangen en maakt een foto van de foto die Tony op zijn mobiel laat zien. In deze rust staat een warme maaltijd klaar, maar ik houd het bij druiven en yoghurt. Toch denk ik niet dat ik een langeafstandstocht ooit op dezelfde manier zal lopen. De Z legt de lat zó hoog, daar kan niemand aan tippen!

Ontbijt: pannenkoeken!

Na Swifterband trekken we verder. Langzaam wordt het licht. Tot nu toe heb ik nog niet eens zo heel veel gegeten. Wat worst hier, een plakje kaas daar. En dan komen we bij een boerenschuur waar ze pannenkoeken bakken. Dat is lekker! We gaan zitten en smikkelen het pannenkoekje naar binnen. Ik wil opstaan om er nog eentje te halen, maar daar willen de vrijwilligers niets van horen. Ze lopen de benen uit hun lijf om ons nieuwe pannenkoeken te brengen en vullen onze bekers bij zodra we ze leeg hebben. Weer buiten vecht ik tegen een flinke slaapdip en nu ik kan zien, ga ik er even vandoor naar de volgende rust. Lekker even raggen en de adrenaline voelen gieren door mijn lijf. Volgens mij heeft het zo moeten zijn. Want juist als ik alleen door het Wisentbos loop, zie ik dat er iets niet klopt.

Verstekeling

Voor me lopen een paar wandelaars en daarachter, klaaglijk miauwend, een jong katje. Het regent al een hele tijd en dit is beslist geen weer voor een kitten om buiten te lopen. Het beestje volgt de wandelaars manmoedig. Ver-

dwaald? Gedumpt? Kattenliefhebber als ik ben, kan ik de poes in dit hondenweer niet zomaar laten rondbanjeren. Ik til het beestje op om mee te nemen naar de volgende rust, die nooit ver meer kan zijn. Aanvankelijk vindt het beestje het maar niks om zo gedragen te worden, maar als ik hem in zijn nekvel grijp, zoals een moederpoes ook wel doet, vlijt hij zich rustig tegen mijn borst. Een van de wandelaars die ik passeer vertelt dat het poesje al sinds de vorige rust bij een boerderij achter hen aanloopt. De volgende rust is in een klein gebouwtje, waar de vrijwilligers erg verbaasd zijn als ik met mijn verstekeling aan kom lopen. Ze vinden een mand met een deksel en nadat het beestje nog twee keer is ontsnapt, hoop ik dat hij weer veilig wordt thuisgebracht. Pas als ik het dier heb afgeleverd, merk ik hoe lekker warm dat was, zo'n klein kacheltje aan mijn borst.

Samen uit, samen thuis

We lopen door een buitenwijk van Dronten heen op Biddinghuizen af. Nog steeds verbaas ik me over hoe mooi de route eigenlijk is; zelfs overdag wordt het nooit saai. Het wandelpeloton is aardig uitgestrekt en ik ben blij dat ik gezelschap heb van mijn drie vrienden. Flauwe grappen en geintjes, kooktips en verhalen, etiquette. Een wandeltocht is veel leuker als je die samen doet. Na alweer een rust lopen we door het Biddingbos en dan koersen we al aardig op Harderwijk af. Ik merk dat ik vermoeider ben dan gewoonlijk. Op een lange, rechte weg speer ik langs een golfterrein vooruit naar de volgende rust. In de hamburger heb ik totaal geen zin, maar op een vrij bankje strek ik me uit en word door een vrijwilliger met een deken toegedekt. Heerlijk. We lopen langs het Veluwemeer en aan de overkant zie ik de koepel van het Dolfinarium. Nog een klein stukje maar. Het tempo is er nu echt flink uit en Jannie en Appie lopen een heel stuk voor ons. Toch komen we met zijn allen over de finish. Samen uit, samen thuis.

-Rinda Scheltens -

Nu wij zestig zijn geworden

Berghuttentocht Val Gardena / Val di Fassa

Tja, wat moet je als je 60 wordt? Toen we 50 werden, hebben we de Vierdaagse van Nijmegen gelopen. Nu zijn we 10 jaar verder; wat meer verstand (mag je verwachten) en wat meer grijze haren (van wat er over is). Eindeloze wandelingen hebben we de afgelopen 10 jaar gemaakt. Samen met onze vrouwen of alleen, wij mannen. Dus enige ervaring hebben we wel. We besluiten een huttentocht te gaan maken. Door de bergen, overnachten in berghutten. We stellen wel een paar voorwaarden: zelf bagage meenemen, halfpension, eindigen in een hotel en als het even kan goed weer. De keuze valt op een tocht door de Italiaanse Dolomieten. Start vanuit Vigo di Fassa in Val Gardena nabij Bolzano.

De tocht heeft 6 wandeldagen en de dag van aankomst zal zaterdag 31 augustus zijn in het hotel, waar we ook weer zullen eindigen. Dus aan één eis is al voldaan, eindigen in een hotel. We dragen zelf onze rugzak, voorzien van onder meer schone sokken en een tandenborstel. Schone kleren en een scheermes in de koffer, gereed voor de terugreis. We dienen ons uiteindelijk bij thuiskomst weer netjes aan de meisjes te tonen.

De tel kwijt

We vertrekken zaterdag 31 augustus en rond de klok van 03.45 uur ben ik in Schijndel om Jan op te halen. Rugzakken in de auto en karren maar! Veel file bij de grensovergang bij Fussen (Dld.) tot ca. Lermoos (Oost.). Dan hebben we de Brennerpas nog niet gehad, want dat blijkt helemaal een drama te worden. Vanaf de Brennerpas 15 km. stapvoets tot aan de poorten van de tolgeweg. Eenmaal weer van de tolgeweg af, rijden wij over een weggetje, waarvan de haarspeldbochten ontelbaar blijken. We zouden minder snel de tel kwijt raken als we alleen de rechte stukken zouden tellen. Rond 17.15 uur zijn we in het hotel en genieten van een lekker koud biertje. Daar ontmoeten we een jong stel uit Rotterdam, dat dezelfde tocht gaat maken.

Dag 1

Rond 8.20 uur beginnen we vol frisse moed aan onze eerste wandeldag. Dorp Vigo di Fassa ligt op een hoogte van pakweg 1400 m. De routebeschrijving

om onze nek en de Kompaskaart in de broekzak. Twee liften brengen ons naar zo'n 2350 m hoogte. Het weer is goed, nog wel wat aan de frisse kant, maar daar hebben we ons ook op gekleed. Eenmaal boven op de berg aangekomen, moeten we over bergruggen en geitenpaadjes. Paadjes die door alpinisten graag gezien worden, heel smal en aan beide zijden alleen maar uitzicht, nergens houvast.

Matrazzenlager

We klimmen regelmatig een eindje omhoog om even later weer af te dalen. Het uitzicht over het Marmoladamassief is geweldig. Het zonnetje schijnt lekker en dus genieten we volop. Via Rifugio Passo San Nicolo (2.347 m) dalen we af naar ons eerste overnachtingsadres, Rif. Contrin, dat op een hoogte ligt van 2.016 m. We zitten net achter ons welverdiende biertje of het begint stevig te regenen. We hebben het tijdens de tocht gelukkig droog gehouden, ons voorhoofd en onze rug niet meegerekend. We slapen in een

“matrazzenlager” waar ca. 12 mensen kunnen slapen. We liggen er met drie personen, dus lekker rustig.

Dag 2

Vandaag dalen we eerst tot pakweg 1550 m over een grindpad, waar auto's zonder 4x4 drive niets kunnen beginnen. Onderaan gekomen, nabij Penia, beginnen we langzaam te klimmen. Onderweg komen we nog een soort RVS-toeter tegen, waardoor je het geluid van het stromende riviertje als een soort muziektontje kunt horen. We lopen hoofdzakelijk tussen naaldbomen met wel steeds een magnifiek uitzicht op de Marmolada. Het is maar goed dat we kuitenzelf mee hebben genomen, want we moeten er flink tegenaan. Een klimpartij naar ca. 2065 m met percentages van 12-15% over nu niet bepaald geplaveide paden langs steile rotswanden. We staan regelmatig uit te puffen. Bovenaan ligt het stuwmeer Lago di Fedaia. Een schitterend, azuurblauw meer en een schitterende kijk op de gletsjer van de Marmolada.

Is dit een lift?

We gaan daar naar boven, maar gunnen ons eerst een verfrissing. Boven ligt ons volgende overnachtingsadres, Rif. Pian dei Fiacconi op 2.626 m. Deze rifugio kunnen we lopend bereiken, maar we kiezen voor de..., tja het is een lift, maar hoe omschrijf je zo iets. Het is een soort stalen krat, waar twee personen in kunnen staan en zo ga je naar de

sneeuwgrens toe. Het uitzicht is werkelijk oogstrelend. Deze rifugio is 'back-to-basic'. We delen het slaapvertrek met het Rotterdamse stel. Er is een badkamer (fijn, denken we), met een wastafel en een hurktoilet met daarboven de douche. We maken daar toch maar geen gebruik van. Ik ben de volgende

morgen al vroeg wakker en zie de zon opkomen. Een goudgele gloed over de rotsblokken. Schitterend! Jammer, dat ik mijn camera niet bij de hand heb.

Dag 3

We gaan weer met die bijzondere lift naar beneden en lopen over de wand van het stuwmeer. Aan het einde daarvan begint er een klim tot een hoogte van ca. 2400 m, die zwaar is, maar wel te doen. Het kost menig zweetdruppeltje en een aantal keren stoppen om even bij te tanken. Er staat een uur voor, we doen er iets langer over en zijn tevreden. We lopen immers niet op een bepaald tijdschema. Wel houden we lang het zicht op de Marmolada en het blijft boeien. Over de Viel dal Pan blijven we op vrijwel gelijke hoogte en dat is voor ons een lekker looppad, niet direct kijken waar je je voeten zet, maar gewoon lopen, rondkijken en genieten. Bij een rifugio doen we onszelf tegoed aan een verfrissing met een apfelstrudel. Even later zien we nog een steenbok grazen op de hooggelegen almen. Maar we signaleren ook een aantal bergmarmotten en een slange-tje, dat heerlijk wil zonnen, maar door de wandelaars hierin wordt gestoord. We lopen verder en komen bij de liften die ons naar beneden, naar Canazei, brengen. Vandaar lopen we naar de volgende lift in Campitello, die ons tot een hoogte van 2485 m brengt. Na nog

een korte, maar pittige afdaling komen we aan bij Rif. Friedrich August, ons volgende slaapadres. Naar onze mening een sterrenrifugio in de bergen. Prima keuken en we hebben een 5-persoons slaapvertrek voor ons samen. Na zo'n pittige dag is het heerlijk om eens lekker te douchen. Voel je je toch een ander mens. En het bier smaakt daarna toch zo goed, zo lekker zelfs, dat we ons nog maar eens trakteren op zo'n goddelijk gerstenat.

Dag 4

Het zou vandaag een bewolkte dag worden, maar de Italiaanse variant op Helga van Leur heeft zich vergist. We krijgen de gehele dag een strakblauwe lucht. Het eerste deel van de tocht lopen we door een rotsenbos. Nog nooit zo veel rotsen bij elkaar gezien en er loopt een pad tussendoor met soms heel lastige doorgangen.

We lopen langs de Sassolungo met imposante pieken. Deze berg wordt veel gebruikt door bergbeklimmers. Twee dagen voor onze passage zijn er drie Duitsers omgekomen door een val van ruim 300 m. De eerste klimmer trok de rest mee. Ook wij moeten hier goed uitkijken waar we lopen, want de grindpaden zijn soms zo instabiel dat uitglijden zeker tot de mogelijkheden behoort. De overige paden zijn inmiddels als vanouds, vol keien en grind. Aan de glimmende gezichten van de tegenliggers maken we op dat wij nog even blijven dalen en niet stijgen. Het uitzicht blijft schitterend. Links de Sassolungo, rechts schitterende vergezichten over uitgestrekte almen. Het venijn van deze dagtocht zit in het einde. We krijgen een flinke stijging te verwerken in een te korte afstand. Daar ligt uiteinde-

lijk ons volgende overnachtingsadres, Rif. Sasso Piatto (2300 m), met bij de ingang een bord dat ons wandelaars direct aanspreekt: Nur wo man zu Fuss war, war man wirklich. Rif. Sasso Piatto biedt ons slaapgelegenheid op de zolder. Een grote ruimte, waar men ongeveer tien slaapvertrekken heeft gemaakt van elk zo'n 4x3 m, zonder plafond, waarin dan vier stapelbedden zijn geplaatst. Er is slechts één raam dat open kan. In de gang, tussen deze "suites", zijn waslijnen aangebracht. Die nacht zijn alle bedden bezet. Eén persoon vind het met raam open te koud, dus het wordt wel wat warm en benauwd tussen al die snurkende, rochelende en proestende wandelaars.

Dag 5

Vandaag belooft het een lange en zware dag te worden, dus vroeg op stap. Rond 7.45 uur zijn we aan de wandel, eerst over een vrij vlak, zeer aangenaam pad om vervolgens af te dalen naar ca. 1900 m, door een rivierbedding en dan weer zo'n bult zigzaggend omhoog. Dat betekent klimmen. Na een aantal keren te zijn gestopt om op adem te komen, zeggen we tegen elkaar dat onze vrouwen ons erop zouden wijzen dat we niet moeten zeuren, omdat we er zelf voor hebben gekozen. (En dat klopt!) Dus gaan we gewoon verder. Via steile bochten komen we aan op de Dona Pas op 2516 m en kunnen we weer genieten van een schitterend uitzicht.

We mogen verder over de flanken van

de zuidelijke helling van de Cima di Dona en komen zo bij Rif. Antermoia, waar we onszelf trakteren op een verfrissing. We lopen verder en komen bij het gelijknamige smeltwatermeer.

Moeten wij ook omhoog?

Het is een azuurblauw, kraakhelder en oogverblindend mooi meer. Het wandelpad wordt aangegeven middels rood-wit-rode markering in een omgeving van alleen maar keien en kiezels. Vooruit kijkend zien we mensen omhoog gaan. Respect voor hen die dat doen. Zouden wij daar ook heen moeten? Dat zal toch niet? Wel dus! We hebben geen andere keus. De kuiten krijgen het zwaar, onze longen worden tot het uiterste gedreven. Beleefd als we zijn, laten we andere klimmers en afdalers voorgaan. Daar worden we geregeld voor bedankt. Hopelijk heeft men niet in de gaten dat het voor ons dringend noodzakelijke rustmomenten zijn. Na heel veel zwoegen bereiken we de top van 2770 m, letterlijk en figuurlijk het hoogtepunt van deze reis voor ons. En als je dan wederom wordt getraakteerd op een gigantisch mooi vergezicht voel je je vreselijk voldaan. Je eigen kunnen ver overtroffen, trots op het bereikte resultaat. We feliciteren elkaar met het bereiken van deze top, maar zijn zeker ook dankbaar dat we dit hebben kunnen doen. We moeten nog een kleine afdaling van 170 m maken. Het pad is soms zo onheilspellend dat voor elke stap, voor elke stok die ergens gezet moet worden, goed nagedacht moet worden. We moeten nog een klein stukje door de sneeuw lopen en daar is het zo glad dat we beiden onderuit

gaan. Geen ernstige val gelukkig. Ook nu feliciteren we elkaar, vooral omdat deze dag een veilig eind heeft gekregen. Deze laatste Rifugio Principe ligt op een schitterende locatie (2600 m). 's Avonds gaan we even naar buiten om te kijken. Het is zo enorm donker dat je helemaal niets ziet en de stilte is oorverdovend. Dit soort momenten moet je koesteren.

We hebben een 7-persoons slaapkamer, die vol is en gelukkig wil iedereen met een open raam slapen.

Dag 6

Onze laatste wandeldag is aangeboden. We maken een afdeling van ruim 1200 m. Eerst heel steil naar beneden en vervolgens wordt het geleidelijk wat minder steil. Na pakweg 10 minuten zien we in de verte een kudde van negen steenbokken. Het is deze ochtend nogal nevelig, waardoor er minder vaak fraaie fotomomenten zijn. Omdat we geen zin meer hebben in een pittige beklimming, besluiten we het laatste deel van de tocht zelf te bepalen. Jan leest kaart als de beste, dus daar maken we dan ook gebruik van. We vinden een paadje, hol, sterk dalend, dwars door een bos. Het is wederom genieten. Zo rond 13.00 uur bereiken we het hotel en vragen we of we hier nog een lunch kunnen krijgen. Dat kan, maar dan wel direct. Dat is niet tegen dovemansoren gezegd en we laten ons een

uitgebreide Italiaanse lunch welgevalen. Daarna gaan we naar onze kamer om ons nu echt op te frissen. Schone kleren aan, scheren, aftershave op. Kortom, we zijn weer het heertje. De rugzak met stinkende inhoud wordt volgepropt met de kleding van de laatste dag en verdwijnt alvast in de auto. Nog even een presentje voor de meisjes kopen, terrasje pikken en alles laten bezinken wat we gezien en vooral gedaan hebben. We kijken terug op een onvergetelijke week, vol met spannende tochten. De fantastische beelden zullen ons nog lang bijblijven.

Iedere dag hebben we in een tijdsbestek van 5 tot 6 uur zo'n 15 km gelopen. Alleen dag 5 duurde, door de zwaarte ervan, wat langer.

De reis heeft ons alles gebracht, zelfs meer dan we hadden durven dromen. Op naar onze zeventigste verjaardag! Wat dan? Eerst maar eens halen en dan bezien hoe vitaal we zijn en wat we dan zouden willen en nog kunnen. Weekje Benidorm? Komt tijd, komt raad. Nu vooral: carpe diem! Veel wandelen, ook in ons mooie Nederland!

Ciao!

*-Arie de Jong-
(in gezelschap van Jan van de Ven)*

Westerwaldsteig (2)

In de vorige editie van OLATNieuws staat het verslag over de 'Westerwaldsteigwandeling' tot Dreifelden. Met goede moed wordt de tocht vervolgd tot Marienthal.

6 mei

Onze overnachting in Dreifelden was uitstekend, het ontbijt eveneens prima en we krijgen voldoende brood en broodjes mee als lunchpakket. We vragen de eigenaar een taxi voor ons te bellen, maar hij biedt aan om ons zelf weg te brengen naar de plek waar we gisteren van de route zijn afgegaan. Bij een doodlopende weg pakken wij zodoende even later de wandeling weer op. Eerst lopen we naar Postweiher en op korte afstand lopen we wat later langs de Brinkenweiher. Daarna komen we nog eens door Dreifelden, waar we afgelopen nacht ons verblijf hadden. Eerder waren we hier in september 2001 toen we de Europäischer Fernwanderweg E1 volgden.

Verderop komen we langs Linden, maar we besluiten wijselijk om de 497 meter hoge Wilderhan niet te beklimmen; het uitzicht op die puist is al imponerend genoeg. We wandelen verder door het bosgebied van Raupusch en passeren de Grosser Weibenstein. Bij Schneidersbach/Roder Hütte drinken we limonade en eten ook nog een gebakje.

Later komen we nog langs de Monsberg die 467 meter meet, wandelen door Enspel en volgen de route naar Nister-

tal. Op de kaart wordt ook Büdungen vermeld. Als we rond half vier bij Hotel Zur Post aankomen, zit de voordeur nog op slot. De rusttijd, zoals staat aangegeven, is tussen 14:30 en 17:30 uur en op maandag is de rustdag. Op de voordeur hangt een papier dat aan de bovenkant iets loszit. Coos wil er het hare van weten en kijkt of er misschien een boodschap op staat. En inderdaad, er staat dat wij bij aankomst een bepaald telefoonnummer moeten bellen. Nadat we dat hebben gedaan, komt binnen 10 minuten de eigenaar samen met zijn vrouw aanrijden. Ze zijn wel verbaasd over onze reservering want die staat niet meer in hun administratie. Gelukkig heb ik hun bevestigingsmail bij me. In het hotel is het heel erg rustig. Vanwege een waterschade hebben ze veel reserveringen moeten annuleren. Die avond eten wij warm in een naburig restaurant.

7 mei

Vanmorgen ontbijten wij om 8 uur en maken ons lunchpakket klaar. De eerste 800 meter van deze morgen tellen niet mee, want die leggen we af als aanlooproute en zijn hetzelfde als gisteren toen we van de route afweken. We

lopen nu op de flanken van de 410 meter hoge Hähn. Bij een viaduct gaat het pad over een steile helling. Omdat we beiden geen liefhebbers zijn om bij een mogelijke misstap een flinke duikeling te maken, besluiten we om te keren en over een makkelijker pad onze route te vervolgen. Op mijn GPS kan ik beschikken over een topografische kaart van deze streek in Duitsland en die geeft hier een alternatieve mogelijkheid.

Via het grondgebied van de plaats Hardt bereiken we Langenbach bei Bad Marienberg. Verderop, in Bad Marienberg, brengen we een bezoek aan de VVV. De eigenaar van Hotel zur Post wist ons te vertellen dat bij een bezoek een gratis schnaps wordt aangeboden en dat er een klein museum te bezichtigen is. Het museum is hoofdzakelijk gericht op de vroegere winning van basalt in deze streek. Als nevenactiviteit bieden ze informatie over postzegels en de Deutsche Post, die heel aardig is.

Na ons bezoek aan het museum drinken we latte macchiato in een naburige konditorei. Buiten Bad Marienberg lopen we langs de Basaltsee. Hier vinden we het tijd worden om de regenhoezen om onze rugzakken te trekken en onze

regenjassen aan te doen. Maar iets verderop, nabij hotel Wildpark, besluit Coos de regenjas weer uit te doen. Op het Wildpark in de buurt zien we onder andere nog een Schotse Hooglander en een paar buffels.

Iets verderop zien we kinderen bezig met klauterpartijen. Een paar jaar tevoren was hier zelfs een klimparadijs ingericht. Daarna komen we nog langs de Kleine Wolfstein en gaan langs de Marienberger Höhe op 567 meter en de Grosser Wolfstein. Maar om eerlijk te zijn, ziet de Kleiner Wolfstein er indrukwekkender uit dan de Grosser Wolfstein. Ook de 489 meter hoge Ziest doet het goed om van afstand te bekijken. Bij Stangenrod krijgen we mooie vergezichten te zien. Bij Korb wordt het uiteindelijk tijd om de wandelroute voor vandaag te verlaten. We gaan naar het station van Unnau-Korb en nemen de trein naar station Nistertal-Bad Marienberg, die op dit tijdstip van de dag om de 2 uur rijdt. Het laatste stuk van ons traject hebben we stevig doorgelopen speciaal om de trein van 15.00 uur te halen. Dat is ons ook aardig gelukt want we hebben precies 7 minuten over om ons kaartje te kopen.

Vanaf station Nistertal-Bad Marienberg is het slechts een paar honderd meter lopen naar ons overnachtingsadres.

8 mei

Na het ontbijt gaan we naar het station om met de trein de 4 minuten te overbruggen naar station Unnau-Korb.

In Korb pakken we de wandelroute weer op. Vandaag is het een korte etappe. Na 1½ uur wandelen zijn we al bij ons verblijfsadres. We hebben onze aankomst echter pas om 2 uur afgesproken bij Gästehaus Christine. In het naburige café hebben we voldoende tijd om daar twee latte macchiato's te drinken. Hier zullen we morgenvroeg ook ontbijten. De eigenaresse van ons Gästehaus is namelijk op vakantie, zodat we er alleen voor logies terecht kunnen. Voor onze ontvangst zal haar dochter zorgdragen.

We brengen een bezoek aan het oude

centrum van Hachenburg. Bij de VVV halen we een plattegrond van de plaats. Tegen twee uur houden we het even voor gezien en wandelen naar ons Gasthaus. Nadat we hebben ingecheckt kunnen we onze rugzakken achterlaten op onze kamer en nu zonder bagage rustig onze gang gaan in het oude centrum van het stadje. Hachenburg is de plaats die het meeste indruk op ons heeft gemaakt tijdens de hele duur van onze Westerwaldsteig-wandeling. We besluiten eerst de route van de Westerwaldsteig door Hachenburg te volgen. Daarna gaan we verder op verkenning door Hachenburg.

De omgeving leent zich uitermate om talrijke foto's te maken. 's Avonds bezoeken we de plaatselijke pizzeria. Zoals elke avond bekijk ik ook de gemaakte foto's van de dag en maak daar aantekeningen bij voor het verslag. Tot mijn grote teleurstelling kom ik er nu achter dat de lens erg bevuild is en een storende vlek op talrijke foto's heeft achtergelaten.

9 mei

De overnachting zonder ontbijt met beschikking over een 2-persoons slaapkamer en woonkamer met gebruik van keuken en badkamer voor €50,00 is redelijk te noemen, ofschoon we niet alles voor gebruik hebben benut.

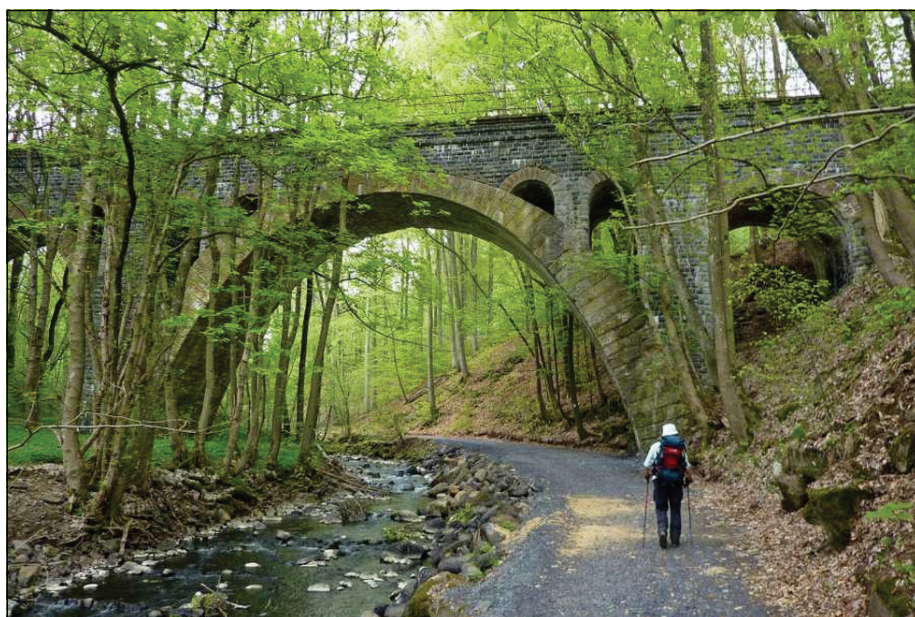
Bij het café in dezelfde straat gebruiken we ons ontbijt. Daarna gaan we weer

naar het oude centrum van Hachenburg en volgen opnieuw de route van de Westerwaldsteig. De route loopt als een lus door Hachenburg, waarbij het begin- en eindpunt van de lus vrij dicht bij elkaar liggen. Mede omdat een groot deel van de foto's van de voorgaande dag mislukt zijn, maken wij deze ronde opnieuw en zo kan ik een deel van de schade herstellen.

Even voor het oude centrum komen we langs een soort openluchtmuseum met alleen maar vakwerkhuisen.

Daarna verlaten we snel de bebouwde kom en krijgen een mooi vergezicht in de richting van Marienstatt. Op de voorgrond bloeien talrijke paardenbloemen. De wolkenpartijen zijn ook heel mooi met al dat zonlicht. We steken de Kleine Nister over. Aan de rand van de plaats Nister verwijst een bord richting een Wanderhotel op 80 meter. Maar het duurt nog zeker wel 150 meter voordat we dat Wanderhotel bereiken en er een latte macchiato kunnen bestellen.

Verschillende keren krijgen we nog zicht op het barokke slot van Hachenburg. We volgen de weg naar Marienstatt die langs de Nistermühle loopt. Daar krijgen we een onverwachte regenbui over ons heen. Gelukkig zit er voldoende loof aan de bomen om ons enigszins droog te houden. We komen verder nog langs een café-restaurant.

Vanwege de drukte besluiten we om hier niet naar binnen te gaan. Deze donderdag is het Hemelvaartsdag en ook in Duitsland is dat nog een feestdag. Vandaag zien we trouwens onderweg meer wandelaars dan alle andere 16 dagen van deze trektocht bij elkaar. In Marienstatt lopen we naar de kloosterkerk. Er is een soort kerkdienst bezig, maar dat belet ons niet om de kerk even binnen te lopen. Eerder vandaag zagen we vier dames met rugzak op enige afstand, nu zien we deze dames van dichtbij op een bankje bij de kloosterkerk zitten. Aan de rand van Marienstatt is een parkoerswijziging, die duidelijk met een bord staat aangegeven. Deze omleiding is ook goed gemarkeerd.

Bij Streithausen houden we even een pauze en eten en drinken wat; het bankje staat er niet voor niets. In het plaatsje Limbach passeren we Hotel Zur Limbacher Mühle. Hier nemen we ruim de tijd en gebruiken ieder twee latte macchiato's. Buiten Limbach gaat de route verder over een grasveld. Een echt pad is er niet te zien, wel markering.

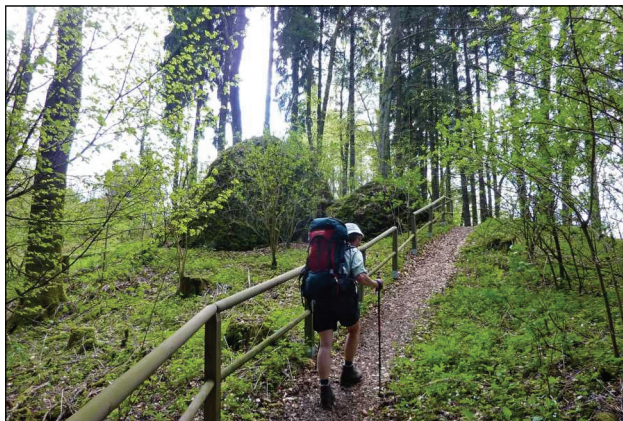
Nu zetten we koers naar de Hoher Ley. Daarbij moeten we nog aan een passage met Drahtseil voorbij. Wat ons betreft mag het Drahtseil een stuk langer zijn. Verderop, voorbij de Hoher Ley, daalt het pad zo steil, dat we besluiten een alternatieve route te volgen. Bij een afslag bij Astert houden we nog een rust op een bankje. Via Astert lopen we naar Landhotel Stockhausen in Müschenbach.

Voor het slapengaan treffen we buiten voor het hotel de vier eerder genoemde dames. Zij volgen eveneens de Westerwaldsteig. Zij zijn drie dagen aan de wandel en wij zullen hen de komende

twee dagen wederom op het traject treffen. Het zal wel telkens later op de dag zijn omdat ze 's morgens later van start gaan.

10 mei

Als we bijna klaar zijn met ons ontbijt verschijnen de dames ook in eetzaal.

We wandelen terug naar de aftakking bij Astert en pakken daar de route weer op. We blijven langs de Nister lopen. Nabij Heuzert zien we een visser die in de rivier staat. Bij Heimborn is het tijd om even te rusten en die kans doet zich voor bij Hotel Pension Malepartus dat

op onze route ligt.

Het wordt Milchcaffe omdat ze geen latte macchiato hebben. De vier dames zitten buiten op een bankje.

Verderop bij buurtschap Ehrlich lopen we even verkeerd. Maar omdat ik regelmatig op mijn GPS kijk, wordt de fout snel ontdekt. Dit gebied is voor Nederlanders geen onbekend terrein want we horen op het terras van een café-restaurant iemand in het Nederlands telefoneren.

Bij Spitze Ley is een uitzichtpunt op Stein Wingert, maar we slaan het over omdat er juist drie mannen staan en daarmee is het punt ook volledig bezet. Na een asfaltweg krijgen we een smal pad voor ons uit dat steil afloopt naar de Nister. We besluiten wederom om een alternatieve route te volgen.

In Alhausen bewonderen we de vele vakwerkhuisen. Bij een steile rots in de route heeft de organisatie van de Westerwaldsteig zelf voor een variant gezorgd, waar wij graag gebruik van maken. Bij de B256, nabij Isert staat een zonnwijzer zomaar langs de kant van de weg. Merkwaardig.

Nadat we Racksen achter ons hebben gelaten, komen we in Marienthal. Hier staan naast een klooster nog één huis en drie hotels, waarvan er één inmiddels al twee jaar gesloten is. De vier dames op ons pad besluiten om voor deze nacht naar een andere locatie uit te zien.

-Henri Floor-
(wordt vervolgd)

Afzien, genieten, iedere dag weer andere ervaringen

Alle wegen leiden naar (2)

Zoals we in de vorige editie lazen, begonnen Lies en Ria op zaterdag 4 mei 2013 aan het grote avontuur, de wandeltocht naar Santiago de Compostela. De start was in Saint Jean Pied-de-Port. De zorg van elke dag was het vinden van een goed onderkomen voor de nacht, iets wat de beide dames tot nu toe goed af gaat. Ook de ontmoetingen onderweg hebben al geleid tot een vaste kennissenkring, waardoor zij regelmatig ervaringen kunnen uitwisselen. Vijf dagen en nachten zijn inmiddels verstreken en wij beginnen vandaag in Puente la Reina aan de 6e wandeldag.

6e dag: donderdag 9 mei 2013

Puente la Reina - Los Arcos 32 km

Het wordt een dag van afzien, maar dat wisten we vanmorgen nog niet.

Mooi bijtijds begonnen, al om 7 uur, want er is opnieuw voor vanmiddag regen voorspeld. Het eerste stuk gaat goed. We zijn in Navarra, de hoogtevverschillen vallen nog mee, zowel over verharde als onverharde paden. Mooie plaatsjes met o.a. historisch verleden en dito wegen. Er komen ook meer wijngaarden in zicht. Na het plaatsje Cirauqui lopen we over de Romeinse heirweg; die hebben een hol profiel zodat het water weg kan lopen en hebben onbewerkte stenen die als fundament dienen, kiezels, zand erover. Dus tot en met hobbelig, ongelijk. Bruggetjes over, helemaal niet gemakkelijk, zwaar bewolkt, net geen regen. Op een gegeven moment toch maar de regenhoes over de rugzak gedaan en ja hoor, de poncho moet erbij. Dan over een glibberpad naar beneden, dit is errug leuk!! Maar ja ik heb het allemaal zelf gewild! In een bar weer heerlijk op temperatuur gekomen, koffie gedronken en verder op weg naar Estella. Van Estella la Bella zien we weinig, omdat de regen met bakken de hemel uit komt. In een bar maken we het ons even gezellig en lachen om een klein meisje van pakweg 1,5 jaar, dat pontificaal boven op de tafel is geplant. Zij peutert rustig aan haar koekje en bekijkt het hele gedoetje eens.

Ria had hier vorig jaar geen goede ervaring in de herberg dus besluiten we door te lopen naar Ayeguide, dat is maar 2,5 km verder. Het is pas 13.15

uur als we daar aankomen. Volgens het boekje een sporthal waar de burge-meester er mede voor gezorgd heeft dat dit een ruime herberg is geworden met 70 plaatsen, 2 grote ruimtes. Wij komen daar aan. In eerste instantie mag ik niet eens kijken, maar later toch wel. Maar goed ziet het er niet uit, het stinkt naar beton en cement, ze zijn de douches nog aan het stucen en het is oud en vies. Nee dat doen we niet. Maar nu?

De volgende plaats is 5 km verder maar heeft geen slaapgelegenheid, nog 2,5 km verder heb je Villamayor de Monjardin. We kunnen niet reserveren en wagen het erop! Nog 7,5 km verder. Het is 14.00 uur. Het regent nog steeds. Ik zet er de sokken in, je ziet toch niets. Ria laat mij op een later tijdstip weten dat ik wel in erg hoog tempo gelopen heb. En dan nog de berg op ook, van 450 m tot bijna 850 m. Dit kost heel veel energie. Bij de herberg aangekomen is voor ons geen plaats en het is niet eens 25 december... Er wordt meteen bij gezegd dat in de buurt nergens onderdak is.

Toch zijn Jacobus, Christoffel en boedha buddy ons gunstig gezind. Onder een paar bomen staat een Duits echtpaar te wachten (Martin en Karlinde); door de herberg is een taxi besteld naar Los Arcos, 12 km verderop. Wij aarzen geen moment en vragen of we mee mogen (delen we ook de kosten). Gelukkig, het kan en de taxi komt vlot. Ja, het is niet "des pelgrims" maar wat zitten we heerlijk dicht tegen elkaar warm in de taxi. Wat zijn we ook moe. In Los Arcos moeten we nog even bedenken welke herberg we kiezen. Ik

noem er maar eentje uit het boekje: Austria. We zijn er rond 16.30 uur en een drukte van jewelste en wachten, wachten of er nog plaats is. Ria staat door de inspanning te bibberen van de kou, het Duitse echtpaar wordt aangesproken door de beheerder, die Oostenrijker is en vraagt of wij met z'n vieren in één kamer willen (€11,00 p.p.) Meteen doen natuurlijk, geen luxe, maar we zijn onderdak. Over het sanitair zal ik niet uitweiden. Heb toch gedoucht met badslippers aan. Andere morgen met z'n zessen voor de wastafel in file tandenpoetsen.

We treffen ook weer onze Nederlanders en gaan gezellig met een man of 12 in een kelder eten. Wij worden enorm gepest met het feit dat we een taxi hebben genomen, de anderen hebben wel 35 km gelopen. Veel later zou blijken dat dat geen verstandige optie was. Het kan ook teveel van het goede worden. Lekker en gezellig gegeten en ook weer heerlijk geslapen.

7e dag: vrijdag 10 mei 2013

Los Arcos - Logrono 28 km, uiteindelijk bijna 30 km

Om 06.00 eruit, Martin en Karlinde zijn al weg in het donker, licht aan, tandenpoetsen, "kattenwasje", in de eetzaal ons stokbrood van gister opgegeten met een yoghurtje en weg om 07.00 uur.

Gelukkig droog maar nog vrij fris, graadje of 12? Het afzien van gisteren is vergeten.

Wijde omgeving, flauw zonnetje, het wordt vast een heerlijke wandeldag met korte steile klimmetjes, wijngaar-

den van de Rioja in zicht. Het zonnetje zet het dorpje in de verte in mooi licht. De vogels zingen het hoogste lied, leuk is ook dat ze helemaal niet bang zijn en blijven poseren voor een foto.

We moeten nog wel pinnen, gisteren is het er niet van gekomen, zal ook wel lukken. In Torres del Rio is inderdaad een pinautomaat, helaas geen bakker, wel een winkeltje/albergue waar we koffie drinken, er is geen croissant. Ik eet een koek van het Kruidvat die ik voor noodgeval heb meegenomen. Ik ga nog een kerkje binnen waar ik 1 euro voor moet betalen en sta dan tot mijn verontwaardiging in een totaal lege kerk met een kruis, dit is nep.

Na de pittige klimmetjes weer een afdaling van 10%. Ria is al begonnen, zij is erg goed in zowel klimmen als dalen, ik ben wat langzamer, voorzichtiger. Het is erg, erg steil, ik denk zelf dat ik op m'n achterwerk naar beneden ga. Maar ik krijg een seintje van Ria dat er een "alternatief" is, daar ben ik erg blij mee, want ik zag het even niet zo zitten. Verder heb ik het niet moeilijk vandaag. Ik heb de linkerhak afgeplakt, hij was gevoelig geworden door

de vele afdalingen en het schuiven in de schoen. De kleine teentjes waar ik thuis nog moeite mee had in de Lowa's doen het heel goed in de Hanwag schoenen. Jullie kennen toch het verhaal dat ik nieuwe Hanwag schoenen had gekocht in september en er maar niet op kon lopen. Was "niets mee aan de hand". Uiteindelijk nieuwe Lowa's gekocht, leken lekker te zitten, maar 2 weken voor vertrek bleken ze toch net iets te smal te zijn, zeker bij langere afstanden. Verder bleek bij nader onderzoek dat de rechter Hanwag schoen 2 mm korter was! Ik ben me toch kwaad geworden. Om een lang verhaal kort te maken: ik heb 50% korting gekregen op een paar nieuwe schoenen. Tegen alle regels in heb ik 2 dagen voor vertrek nieuwe Hanwags gekocht (wel een halve maat groter). Daar loop ik nu op en ssttt, het gaat nog steeds hele-

maal goed! Het is anders wel de goden verzoeken.

Na 15 km komt Viana, het loopt nu heel gemakkelijk. Mooi en gezellig stadje, eindelijk eens in een mooie kerk geweest en een kaarsje opgestoken.

Dan een echte Spaanse bar in voor koffie en een broodje met iets van bacon en ei. En een rotzooi overal op de grond, echt zoals het gaat in de Spaanse bars. Het broodje is niet te zwaar, want ik ben tot nu toe heel voorzichtig met eten, ben als de dood last te krijgen van maag en/of darmen.

Het vervolg van onze route is nog 11 km tot Logrono. Uiteindelijk lopen we vandaag 30 km. De gemeentelijke herberg is vlot gevonden. Veel mensen, 88

plaatsen, 7,00 Euro, het is krap, niet echt geweldige douches, maar we doen het ermee. We doen met andere Nederlandse pelgrims gezamenlijk de was en die mag ook in de droger, heerlijk. Er is een binnenplaats met een fonteintje, de zon schijnt. Best lekker. We zitten dicht bij het centrum, zien wel waar we gaan eten, moeten nog verslag schrijven, nog boodschappen doen voor morgen. Heb het er maar druk mee. Ik kom er meestal niet eens aan toe te lezen over de volgende dag. Zou anders moeten.

We struinen het halve centrum af en komen uiteindelijk in een piepklein winkeltje van Dona Maria uit, vlakbij de herberg. Zij verkoopt jammetjes en yoghurt per stuk. Alles wat we kopen moeten we zelf meeslepen, dus zeker geen 4 pakjes yoghurt of zo of 3 blikjes tonijn. Het is heel gezellig in het winkel-

tje en iedereen zingt Maria, Ria, Maria. We vinden eerst niet het goede eettentje en uiteindelijk, het is al 20.30 uur, vinden we iets. We eten echt heerlijk, een pastasalade met tonijn. En dan het toetje, er staat macedoine, in Nederland is dat zo'n blik verschillend fruit oranje en wit waar geen kraak of smaak aan zit, hier krijgen we echt een keur van vers fruit, kiwi, aardbeien, sinaasappel, perzik. Heerlijk!

Terug naar de herberg, er zitten nog mensen buiten, wij zien de Nederlanders zitten en denkend dat ik Jezus ben die over het water liep, loop ik pardoes over de fontein en plons erin. Iedereen heel erg schrikken, want er zit een scherpe betonrand aan, maar ik kan gelukkig lachen en heb niets opgelopen. Wat een geluk. Het is afzien, genieten, iedere dag weer andere ervaringen, een geweldige aparte belevenis.

8e dag: zaterdag 11 mei 2013

Logrono - Najera 30 km.

Ik weet het niet meer, heb ik geen verslag kunnen maken? Hele mooie route door de wijnvelden van de Rioja.

In het begin is het nogal somber weer, maar het is zaterdag en we zien best redelijk wat mensen aan het sporten, fietsen, joggen etc. We komen ook in de buurt van een stuwmeer en het park la Grajera. We kunnen ergens iets gaan drinken, maar rond half negen moet de koffie nog gezet worden. En ach, waarom zouden we ook niet gewoon wachten, we hebben toch de tijd. Zo komen we in gesprek met Paula, die wandelt met haar broer Sjors. Ze is blij dat ze weer op weg is. Heeft er 8 dagen uit gelegen i.v.m. blaren, tot bloedblaren toe. Haar broer is toen doorgelopen en zij reisde hem achterna met de bus. Maar toen kreeg ze last van diarree. Ja dat is heel erg vervelend, ook iets waar ik soms bang voor ben, maar waar ik maar niet aan denk, behalve bij het eten. Gelukkig gaat het nu weer goed met Paula. We nemen afscheid en ieder gaat weer zijns weegs.

Jammer genoeg kan ik me niet veel meer van het gebeuren overdag herinneren.

Wij willen in een hostel slapen waar Ria vorig jaar is geweest, maar dat is jammer genoeg vol, dus we kijken uit naar de municipal, de gemeentelijke herberg. We kunnen terecht, maar het is zó vol!! Ik geloof 88 slaapplekken met 2 x 2 douches/toiletten, heren/dames! Ria is weer bereid om het bovenste bed te nemen. Gedurende de nacht heeft ze last van een open raam precies boven haar; schijnbaar staat er in een andere hoek ook iets open, dus ze ligt op de tocht. Ze hangt er in de nacht nog wel een handdoek voor, maar later krijgt ze er toch echt last van. Het is weer behoorlijk behelpen, maar we lachen ook, net een stel volwassenen op jeugdskamp.

9e dag: zondag 12 mei 2013

Najera - Santa Domino de Calzada 22 km

Ik raak echt de dag, datum etc. kwijt. Kan ook geen wijs meer uit mijn aantekeningen. Het is best jammer dat ik de nodige rust mis. De dag begint iedere keer voor mij hectisch, wakker worden is niet moeilijk, ik ben meestal rond 05.30 uur wakker, als de eerste ritselaars beginnen hun spullen te pakken in het donker. Als ik snel even naar de wasruimte/toilet ga is het nog steeds donker. Helaas kan ik dan niets beginnen, ik zie niet goed hoe ik de rugzak in moet pakken. Ria heeft best wel geduld gehad, maar wordt er toch een beetje kregel van, het moet echt sneller. Zij zegt dan tegen mij, doe toch rustig aan. Ja, ja.

Ik ben pas weer in mijn hum als ik buiten sta, gepakt en wel. Het wandelen is heerlijk, de rustpauzes ook wel en dan weer de aankomst, hebben we wel of niet een slaapplek, hoe en wat. Inschrijven, installeren, douche, evt. was doen, alleen of gezamenlijk een wasmachine+droger nemen. Denken aan de boodschappen die we moeten doen. Waar gaan we eten. Verslag schrijven. Rond 19.00 uur eten. Gezellig napraten

en om 21.30/22.00 uur slapen. Ik heb voor mezelf te weinig tijd om b.v. te lezen waar we de andere dag naar toe gaan en wat er onderweg te zien is. Nou ja, oren en ogen goed open houden en vooral lekker ontspannen blijven lopen en dat lukt!

Rond 07.00 uur vertrek, vrij koud, denk een graad of 8 en zwaar bewolkt. Mooie stille route, glooiend landschap, de stilte is oorverdovend. Af en toe ruiken we de bedwelmende geur van de bloeiende meidoorns. Een roodborstje blijft stilzitten op zijn tak en zingt het hoogste lied voor ons.

Dan hoor ik mooi gezang van twee mensen, daarna gemurmel, geprevel. Het blijken twee Japanners te zijn die

hun gebeden doen.

Bij een volgende stop komen we een Nederlander tegen, hij heet Ybe. Hij heeft zojuist een foto gemaakt van prachtige rode rozen en stuurt die op naar zijn vrouw, het is vandaag Moederdag.

Vlot komen we aan in Santa Domingo de Calzada. Beroemd van het verhaal over de jongen en de kippen en het bedrog. Een echtpaar met zoon was onderweg naar Santiago en logeerde in een herberg. Het dienstmeisje probeerde de jongen te verleiden. Toen hij niet inging op haar avances verstopte ze een zilveren beker in zijn rugzak. Toen het gezin verder wilde reizen sloeg zij alarm en de jongen werd opgepakt. De ouders trokken verder en protesteerden bij de apostel Jacobus. Toen ze in Santa Domingo aankwamen zagen ze dat hun zoon nog steeds leefde. Er

kwam nog een bisschop aan te pas die het verhaal niet geloofde en net aan de maaltijd zat van een gebraden haan en een kip. Hij zei: "Als dat echt waar is dan krijgt deze kip vleugels en vliegt weg." Ja heus, zo was het en de beesten vlogen weg... In de kathedraal van Santa Domingo staan natuurlijk afbeeldingen van zowel de kip als de haan.

Vandaag heb ik echt geen zin in weer zo'n grote herberg, waar ze nu al om goed 12 uur in een lange rij staan om binnen te mogen. Wij gaan voor een andere herberg, die van de zusters Cisterciënzers, 38 plaatsen verdeeld over 4 kamers. Zeer authentiek, niet luxe, maar wel heel sfeervol. Ria vindt het er erg koud en dat klopt. We zijn immers

in Spanje waar ze juist alles doen om de warmte buiten te houden. We betalen een "donativo" van €5,00 p.p. Lekker gedoucht en de was gedaan, die hangt te drogen in de zon op de binnenplaats. Een jonge man ligt lekker languit op zijn slaapmatje. Uit het niets komt dan een zuster aan, Maria Theresa, zij vermaant hem: we zijn hier in een klooster een beschermde plaats, hier

lig je niet in je blootje in de zon. Hij wordt verzocht zijn T-shirt aan te trekken. Zo die zit!

Wat later gaan we het stadje wat verder bekijken en komen uit op een mooie brede laan met gelukkig terrassen. Eerst drinken we thee, later gaan we heerlijk ontspannen aan een glaasje rosé. Hier hebben we van gedroomd.

We eten in bar restaurant Piedra. Ik heb roerei met paddenstoelen en garnalen, heerlijk. Ria heeft zo'n lekkere spaghetti bolognese dat ik bij haar een paar vorkjes steel. Helemaal goed vandaag!

In de herberg alles rustig met acht dames op de kamer. Goed geslapen in de slaapplek, want het is er behoorlijk fris.

-Lies Wesseling-
(wordt vervolgd)

Wandelen op het Pieterpad, deel 2 (1)

Klompen weggespoeld

We koppelen de caravans achter de auto's en rijden vanuit Soest naar Groesbeek, waar we al voor de middag bij Boerderij-Camping "Klein Amerika" arriveren. Het terrein is vrij heuvelachtig maar we krijgen twee plaatsen die redelijk vlak zijn. Nadat de luifels er aan zijn gezet maken we kennis met de andere kampeerders waarvan er een aantal nog een weekje vakantie houden na het wandelen van de 4-daagse van Nijmegen. De camping heeft een winkel voor groente en fruit, allemaal van de boeren in de omgeving. Verder wordt er de wijn verkocht van de plaatselijke wijngaarden, die het hier goed schijnen te doen. In de middag bezoeken we nog de Canadian War Cemetery (Erebegraafplaats) aan de Zevenheuvelenweg. Daar liggen 2.600 graven, merendeels van soldaten die het leven lieten tijdens de operatie Market Garden in 1944 en 1945. Daarna kijken we nog wat rond in Groesbeek en omgeving. Terwijl we 's avonds naar de Olympische Spelen kijken breekt een zwaar onweer los met verschrikkelijke hoosbuien. Binnen de kortste keren staat de camping blank en stroomt het water met grote kracht onder de caravan door. Als het droog wordt kijken we wat het water allemaal aangericht heeft. Cor komt tot de ontdekking dat zijn klompen en een emmer die onder de caravan stonden, weggespoeld zijn.

Millingen a.d. Rijn - Groesbeek 24 km

Zoals gebruikelijk werkt onze taxi-dienst voortreffelijk. Janny en Bets

Vooraf in het tweede gedeelte van het Pieterpad is de route aanzienlijk gewijzigd. In ons eerste gedeelte hebben we daar al melding van gemaakt in het traject van Vorden naar Millingen. Maar de grootste wijzigingen zijn te vinden in de route door Limburg, vooral door de aanleg van nieuwe snelwegen rond Venlo en Roermond. Het is dus belangrijk dat we de nieuwste uitgave van de gids bij ons hebben. Zoals in het eerste gedeelte proberen we voor het wandelen op een LAW een gemiddelde van ongeveer 30 km per dag aan te houden. Dan hebben we alle tijd om de leuke en interessante dingen langs de route te bekijken, foto's te maken en we zijn dan niet al te laat in de middag weer terug op de camping.

brenge ons vanaf de camping naar het voetveer van Millingen waar we het tweede gedeelte van het Pieterpad zullen beginnen. We lopen wat rond langs de oever van de Rijn en zien het pontje net aankomen. Er zijn al heel wat fietsers die er gebruik van maken. We maken nog wat foto's van de omgeving en gaan om 09.15 uur het Pieterpad op. Het is nog erg stil in het dorp, zelfs bij de kerken waar we langs lopen. Het is altijd weer even zoeken om de juiste weg te vinden door de woonwijken. Meteen na Millingen is er al een nieuw stuk Pieterpad wat pal langs de Nederlands/Duitse grens gaat. Bij de zijpaden zijn nog restanten van de slagbomen te zien. We noteren de grensstenen 652, 651 en 650. Bij boerderij Zeelandsche Hof zien we een groot veld vol rode bessenstruiken. Het staat er verwilderd bij en er wordt niets meer mee gedaan. We plukken handenvol rode bessen die mooi rijp zijn. Dan wandelen we over een pad met hoog gras. Door de regen van gisteravond is alles kletsnat en binnen de kortste keren onze schoenen en sokken ook. We ontmoeten een tegenligger die vandaag van Groesbeek naar Braamt wil lopen, dat is ruim 45 km. En dat met een zware rugzak. Samen bekijken we in de gids of daar een camping in de buurt is. We wensen hem veel succes en vervolgen ons pad. Het gebied heet hier "De Duffelt" (Die Düffel) en is een typisch rivierenlandschap van oude Rijngeulen. Omdat de grote rivieren nog wel eens voor wateroverlast zorgen en de bewoners toch droge voeten willen houden,

staan alle boerderijen hier in de omgeving hoog op terpen. De Plezenburg is ook zo'n grote oude herenboerderij uit 1810 die hoog en droog staat. Zeeland is de naam van een kleine Heerlijkheid en op de terp Groot Zeeland stond vroeger een burcht. Bij grenssteen 646 nemen we de weg naar het dorp Leuth en daarna krijgen we weer een graspad langs de Hauptwasserung, een afwateringskanaal, deze keer gelukkig met kort gras.

Naar Zyfflich (Dld)

Via de Leutherstrasse komen we in het Duitse plaatsje Zyfflich en een mooi geschilderd bord geeft aan dat we Herzlichen Willkommen zijn. Aan de

nummerborden van de auto's kun je zien dat er veel Nederlanders wonen. Bij Gaststätte Polm drinken we een bakkie koffie en verbazen ons over de hoge prijs daarvan. Gewoonlijk valt dat in Duitsland toch wel mee, maar het zal toch niet vanwege de zondag zijn? Na deze pauze gaan we over de Querdamm richting Beek. De Querdamm is

een lange rechte dijk die precies op de grens ligt. Deze is in 1854 opgeworpen tegen de wateroverlast vanuit Nederland. We zien in een tuin diverse beelden staan. De mooiste is toch wel die van vier olifanten die met hun billen naar de weg staan, een prachtig tafereel!

Bij grenssteen 643 ligt de brug "De Boog" over een uitloper van het Wylermeer. Het was eeuwenlang een vrije doorgang voor de inwoners van Leuth

en Zyfflich. Op de brug passeren we een aantal tegengesteld lopende wandelaars en maken tijd voor een babbeltje en het maken van foto's. Altijd is de vraag: wie gaat waar naar toe vandaag? Dan steken we de verkeersweg over en meteen doemen de steile heuvels van de stuwwal van Nijmegen op. Het is de meest zuidelijke stuwwal in ons land, gevormd in de voorlaatste ijstijd, zo'n 150.000 jaar geleden. De Duivelsberg is het hoogste gedeelte met een top op 76 meter. Tot 1949 was de berg nog in Duitse handen. We gaan het steile pad omhoog en dat is even zweeten geblazen. Op de top van de berg staat het café-restaurant De Duivelsberg, waar het gezellig druk is.

Boven op de berg volgen we de wit-rode markering naar beneden, maar komen tot de ontdekking dat we op de verkeerde plek uitkomen. Het blijkt dat we de markering van het Grote Rivierenpad volgen. Dan maar terug naar boven en nu de andere wit-rode markering van ons eigen Pieterpad aanhouden. Nu wandelen we over de mooie zeven heuvels van het Nederrijk, zoals die hier ook wel genoemd worden. De paadjes zijn smal, steil en vol met keien en boomstronken. Het lijkt wel een

beetje op Zuid-Limburg. Wel iets anders dan op de Zevenheuvelenweg lopen met de 4-daagse! We passeren een informatiebord en een wegwijzer van het Airbornepad Market Garden dat ook door dit gebied gaat.

Naar Groesbeek

Dan wandelen we achterlangs de Canadese Begraafplaats en langs minicamping "De Hoge Hof". De smalle paadjes gaan elke keer steil op en neer en het lopen er op is niet gemakkelijk met al die losse keien. In de verte zien we de koepel van het Bevrijdingsmuseum in Groesbeek. Voordat we Groesbeek binnenlopen, gaan we nog over een mooi pad met allemaal prachtige wilde bloemen langs de akkers. We kunnen het niet laten om een bos korenbloemen en stokrozen te plukken voor in de caravan. Nog een kleine klim naar de laatste heuvel en dan wandelen we Groesbeek binnen. Deze keer zonder applaudisserend publiek langs de weg. En er is ook geen broodje rookworst te halen bij de tent van de Commando's. We wandelen door het Centrum van Groesbeek en gaan op de rotonde bij de molen rechtsaf naar het Groesbeekse Bos. Het bos ligt boven op de Wolfsberg, zo genoemd omdat hier in 1822 de laatste wolf is gesignaleerd (en doodgeschoten). Bij de wijngaarden verlaten we het Pieterpad en slaan af naar de camping waar we om half drie aankomen. Cor gaat op zoek naar zijn klompen en zowaar vindt hij deze drie weilanden verderop nog terug ook! De emmer blijft onvindbaar.

Groesbeek—Vierlingsbeek 29 km

Het belooft een mooie dag te worden zegt de weerman. Als we om 08.00 uur de camping af wandelen is het nog wel bewolkt, maar dat zal snel weg trekken. We komen langs het monument ter herinnering aan de duizenden paratroepers die hier in de omgeving tijdens de Operatie Market Garden geland zijn. Even later zijn we terug op de markeringen van het Pieterpad en gaan we de hellingen op van de Kiekberg. Deze maakt deel uit van de stuwwal tezamen

met de St.Jansberg. In de weilanden van het Zevendal zien we een aantal reeën grazen. Voordat we het fototoestel in de handen hebben zijn ze al weggerend. Een houten wegwijzer geeft aan dat we verder slingerend omhoog moeten naar de top van de Kiekberg op 77 meter. Uiteraard daarna weer naar beneden naar het Groenewater, een bosven. Daar zien we dezelfde reeën nog een keer, die met grote sprongen er vandoor gaan. We slingeren weer omhoog, nu de St.Jansberg op en komen uit bij de St.Maartenshoeve. We kennen dit parkoers nog van de zware herfsttocht van De Lat vanuit Berg en Dal. Dan afdalen langs de drie bosvijvers naar de Zwarteweg. Aan de overkant van de weg staat in een kuil een oude wegwijzer van het Pieterpad. Naar Pieterburen is het 322 km en naar de St.Pietersberg nog maar 162 km. Dit is volgens de oude afstand van 484 km. Bij het restaurant "De Diepen" is alles nog in diepe rust, zelfs bij een paar campers die daar op een mooie camperplaats staan. Een gedenksteen geeft aan dat hier de Liberty-route langs komt. Wij houden de Grensweg aan, wat nu een fietspad is en wandelen langs de grensstenen 588 t/m 584. Bij grenssteen 583 gaan we rechtsaf de Hondsdiepe Baan op. Het is een lange, saaie rechte weg. De enige afwisseling is een gesprek met een eigenaar van een paardenbedrijf die ± 150 jonge paarden van diverse andere eigenaren de eerste beginselen bijbrengt van de dressuur. Mooi is dat het bedrijf gevestigd is aan de Horse Straat. Bij een picknickbank houden we een koffiepauze. We wandelen de Horse Straat helemaal af en zo komen we het dorp Ottersum binnen. Er ligt een nieuwe brug over de Niers. Deze rivier kan nog wel eens uit zijn oevers treden daarom ligt de nieuwe brug wat hoger. In vroeger tijden gebruikte men vloedplanken die bij hoog water in de brug werden gelegd zodat het dorp niet onder liep. Er staat een monument naast de brug vanwege de bevrijding van het dorp door de geallieerde militairen. Aan de overkant van de brug begint Gennep. Nu wij er

door heen wandelen is het erg rustig. We bewonderen het mooie marktplein met het aanliggende oude stadhuis, de N.H. kerk en de waterpomp. Deze pomp is in de loop der tijd diverse keren verplaatst, doch lijkt nu zijn definitieve plekje te hebben. Het marktplein is in 1999/2000 prachtig aangelegd met mooie mozaïeken van allerlei gekleurde stenen en wordt sindsdien ook wel het Mozaïekplein genoemd.

Loc 84

We verlaten Gennep over de Zandstraat en de Spoorstraat. Op de kruising met de Brabantweg staat een oude Duitse locomotief als monument ter herinnering dat Gennep een belangrijke spoorwegstad was. Dit kwam door de opening in 1873 van de internationale spoorlijn van Londen naar Berlijn, waarbij Gennep als douaneplaats fungeerde. Naast een hoofdkantoor van de Noord-Brabantsch Duitse Spoorweg Maatschappij, kwamen er douanekantoren en werkplaatsen voor de stoomlocomotieven. Nu staat dus nog Loc 84 te pronken op een voetstuk. Opmerkelijk is wel dat in de vorige gids van het Pieterpad gesproken werd over Loc 94. De zon komt zo nu en dan door, maar het blijft wel aan de frisse kant met zo'n 18°C. We wandelen via het Hezeland en de Heijense Bossen over leuke, smalle paadjes tot aan de A77 waar we onderdoor gaan. Piet heeft al een paar weken last van een pijnlijke plek onder de bal

van zijn voet en op de grindpaden loopt dat niet lekker. Daar moet de dokter bij terugkomst maar eens naar kijken. Nadat we mini-camping The Turnery zijn gepasseerd komen we aan bij het Natuurreservaat Het Quin. Dit is een overblijfsel van een oerlandschap waar de tijd lijkt stil te hebben gestaan. Wij gaan door een klaphekje en lopen de hei op. De route gaat over een aantal rivierduinen en zo heb je een prachtig uitzicht over het gebied. Boven op een duin houden we onze lunchpauze op een omgevallen boom. We kijken uit over een groot ven dat gevoed wordt door kwelwater en regen. In de verte zien we grote kuddes Schotse Hooglanders die het terrein begrazen. Na een paar boterhammen gaan we verder en dan plotsklaps staan we voor een grote kudde geiten. Ze liggen in alle rust op een hoopje bij elkaar en hebben geen bezwaar dat we volop foto's van ze maken. Het is wel een heel apart soort uit de kluiten gewassen dier. Later horen we dat het een soort Japanse geiten zijn. Het is even goed letten op de markering want men is bezig het gebied uit te breiden en er wordt een grote oppervlakte kaalgeslagen om de heide terug te krijgen.

Mevrouw Anja

We passeren boerderij Dal Mambre en houden het pad aan richting Afferden. De betekenis Dal Mambre komt uit het gebied rondom Hebron in Zuid-Palestina waar Aartsvader Abraham woonde. Aan de Quinveldweg staat bij een huis een uithangbord waar wandelaars uitgenodigd worden om 'ff te komen zitten om te genieten van koffie, thee en zelfgemaakt appelgebak bij Wim en Anja'. Hoewel we net een pau-

ze hebben gehouden, toch maar eens kijken en achter het huis is een mooi overdekt optrekje gemaakt met tafels en zitbanken. We praten even gezellig met mevrouw Anja die zegt dat er veel gebruik van wordt gemaakt. Aan de gevel van het huis hangt zelfs een wit-rode vlag. We lopen het dorp Afferden binnen en gaan door de winkelstraat tot aan de drukke N271 die we oversteken. Dan een pad naar de veerpont over de Maas. De rivier is hier de grens tussen Limburg en Noord-Brabant. Voor €0,70 per persoon varen we over en een groot bord geeft aan dat we welkom zijn in Brabant. We houden een grindweg aan langs de Maas en zijn nu in het landschap van de Maasheggen en de Groeningsche Bergen. De Maasheggen zijn een eeuwenoud cultuurgebied op de lage gedeelten van de Maas. Alleen bij hoog water loopt het gebied onder, zodat het eigenlijk alleen geschikt is voor grasland. Tussen de percelen plantten de boeren ondoordringbare hagen van sleedoorn en meidoorn. Na de uitvinding van prikkeldraad verdwenen veel heggen, maar gelukkig worden de heggen weer in ere hersteld. Wij lopen tussen de hoge heggen door en eigenlijk is het jammer dat ze niet meer in bloei staan, dat moet een prachtig gezicht zijn geweest in het voorjaar. De Groeningsche Bergen zijn rivierduinen, beplant met naald- en loofbos. Het is een iets hoger gebied omringd door weilanden waardoor het uitermate geschikt is voor de das. Wij lopen heuveltje op en af tot we in Vierlingsbeek aankomen, ons eindpunt voor vandaag. We wandelen over het mooie marktplein, het Vrijthof en langs de Protestantse kerk naar de Willem I Straat, waar Janny en Bets al staan te wachten. We rijden terug naar de camping in Groesbeek en een uurtje later zijn we al op weg naar boerderijcamping Hovershof in Velden bij Venlo. De camping is met ruim 40 plaatsen groter dan we gewend zijn, maar ligt wel pal aan het Pieterpad.

-Piet Jansens-
(wordt vervolgd)

Onderstaande QR-code verwijst rechtstreeks naar onze website www.olat.nl. Een extra service van OLAT die we voortaan vaker gaan gebruiken.

FORUM

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

- Workshops • Vergaderingen • Cursussen
- Evenementen • Denksporten •

OLAT-trefpunt tijdens de 4-daagse

Voor de pensionprijzen en andere bijzonderheden zie www.olat.nl

Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

Haus Attos Apartments und Touren

In Umhausen, Ötztal (Oostenrijk, Tirol) verhuren we 2 appartementen voor in totaal 18 personen. De appartementen zijn ruim van opzet (ieder 120 m²) en recent gerenoveerd en compleet ingericht. Door de rustige ligging zijn ze uitermate geschikt voor gezinnen en grotere groepen. Overnachten kunt u al vanaf 16 euro p.p.p.n. Tevens verzorgen we als u wilt ook het ontbijt.

Gelegen aan de dorpsrand van Umhausen met uitzicht op de omringende bergen, is Haus Attos de ideale uitvalsbasis voor zowel winter-, als zomeractiviteiten.

's Winters kunt u naast skiën in de gebieden Ötz (ski-lift 7 km) en Sölden (ski-lift 18 km) ook langlaufen, ijsklimmen, rodelen, paragliden, paardensleerijden en sneeuwschoentochten maken. De ski-bus halte bevindt zich op 200m. Ski-passen zijn ook bij ons te verkrijgen!

In de zomer kunt u vanuit Haus Attos allerlei activiteiten ondernemen en zo de ongerepte natuur gaan ontdekken. Denk hierbij aan schitterende wandelingen voor zowel de recreant als de gevorderde loper, tot aan uitdagende alpinotochten/huttentochten. Dit kunnen dagtrajecten zijn maar ook meerdaagse tochten zijn mogelijk. In overleg begeleiden we deze tochten ook. Wij verzorgen dan niet alleen de tocht maar ook het verblijf in de berghutten en het benodigde materiaal. Denk hierbij aan stijgieters, pickel en evt. touwen. De tochten worden in overleg met u samengesteld. Daarnaast kunt u in het Ötztal diverse 'klettersteigen' beklimmen, raften, paardrijden, zwemmen, watervallen bezichtigen (grootste van Tirol), thema parken bezoeken, stedentrips maken en natuurlijk gewoon niks doen en genieten van de omgeving!

Haus Attos is niet alleen per auto/motor goed te doen (Eindhoven-Umhausen 8,5 uur), maar is met openbaar vervoer en vliegtuig (vliegveld Innsbruck 45 min) prima te bereiken. Ook zijn er tal van bergwegen en pas overgangen die met de auto en zeker de motor veel uitdaging bieden.

Voor verdere informatie kunt u contact met ons opnemen (mag in het Nederlands) dmv email: info@haus-attos.at of bellen met: **0043 5255 51203**.

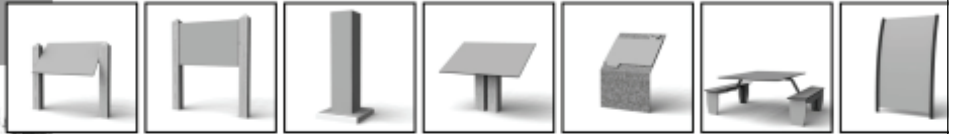
Ook kunt u onze website bezoeken om daar alvast de foto's van de appartementen en de omgeving te bekijken: www.haus-attos.at

Wij, de fam. Goorman, hopen u een keer als gast in Haus Attos te mogen begroeten!

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland
Kintyre Way
South West Coast Path langs de Zuidkust, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirge

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en rondreis Java en Bali

JAPAN - CHINA

IML-wandelingen
Diverse excursies

FRANKRIJK

4daagse van Chantonnay

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford
- Keplertrack - Abel Tasmanpark -
Noordereiland - Blue Mountains - IML-
tochten Rotorua en Canberra

ITALIË - LIECHTENSTEIN

IML Arenzano, wandelingen in Zuid Tirol - Liechtenstein

SPANJE

Camino de Santiago
Leon naar Santiago de Compostela -
Finistère - Muria

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806